

40 JAAR

FANFARE

'EENDRACHT MAAKT MACHT'

KONINGSLUST

Dank

Wanneer we bij het 40-jarig jubileum van onze vereniging terugblikken, dan kunnen we trots constateren dat muziek niet weg te denken is uit een gemeenschap en dat muziek bij vrijwel elke activiteit van toepassing kan zijn. Het is dan ook vanzelfsprekend dat we bij de viering van dit jubileum veel dank verschuldigd zijn aan de mensen die aan de basis van de vereniging stonden. Ondanks de vaak moeilijke financiële en muzikale omstandigheden slaagden zij er toch in om de geest levend te houden.

Eendracht Maakt Macht stond steeds aan de basis van nieuwe inspiratie.

Als we anno 1984 een vergelijking proberen te maken met de achter ons liggende jaren, dan kunnen we ondanks de vele veranderingen op het gebied van bijvoorbeeld cultuur en mentaliteit, gelukkig constateren dat onze vereniging nog steeds springlevend is, mede door het grote aantal jeugdige liefhebbers. Dit gegeven is voor het bestuur, de directie en voor de leden de stimulans om de toekomst vol goede moed tegemoet te treden. Dit in de wetenschap gesteund te worden door de hele gemeenschap.

Tenslotte wil ik als voorzitter van de fanfare de wens uitspreken dat de naam E.M.M., die steeds hoog in ons vaandel prijkt, mag blijven doorwerken binnen onze vereniging.

Dat de muzikale klanken mogen blijven doorklinken binnen ons eigen dorp, maar ook daarbuiten.

Dat deze klanken mogen oproepen tot blijvende liefde voor de fanfare-muziek tot genoegen van Koningslust.

P. Nijssen
(voorzitter)

Voorwoord

De blaasmuziek, die hier in Limburg in zo'n 275 amateur harmonie-, fanfare- en brassbandorkesten met zo'n 35.000 actieve muzikanten beoefend wordt, maakt een ongekend voorspoedige ontwikkeling door. Dankzij allerlei voorzieningen en faciliteiten heeft deze muziek een geheel eigen, zelfstandige en autonome plaats gekregen naast de andere muzieksoorten. De voorwaarde om te kunnen evolueren is voor deze muzieksoort gunstiger dan ooit. Goede opleidingsmogelijkheden hebben bewerkstelligd dat de muziek op een hoger plan is gebracht. Dit geldt zowel voor degenen, die de muziek actief beoefenen als voor degenen, die de artistieke verantwoordelijkheid voor het muzikaal niveau dragen, de dirigenten.

De verbeterde materiële omstandigheden en ruimere subsidie-mogelijkheden gedurende de afgelopen jaren hebben tot gevolg gehad dat de zaken "professioneler" konden worden aangepakt. Daarbij is gekomen, dat er van de zijde van de jeugd een overweldigende belangstelling bestaat voor de blaasmuziek.

Dankzij hoge vrijwillige financiële bijdragen zijn de verenigingen bovendien vaak in staat een goed instrumentarium aan te schaffen. Zie hier, allemaal omstandigheden, die aantonen dat de blaasmuziek springlevend is.

Muziek maken in verenigingsverband bevat evenwel veel waardevolle elementen. Het kenmerkende van een muziekvereniging is namelijk dat ze niet alleen een individueel gerichte ontspanningsmogelijkheid biedt, maar dat het ook een uitlaatklep is waaraan menigeen tegenwoordig zo'n behoefte heeft. Deze uitlaatklep heeft tevens een dienende functie ten opzichte van de gemeenschap waaruit zij voorkomt, waardoor zij gevoed wordt en waarvan zij direct afhankelijk is. In die optiek verrijkt de muziek de persoon en kan deze een positieve invloed uitoefenen op de verdere ontplooiing en ontwikkelingskansen van iemand. Voor een gemeenschap is de muziek ten ene male onmisbaar; bij zowel blijde als droevige gebeurtenissen, of dit nu kerkelijk of wereldlijk terrein is, hoort muziek !

Juist daarom is het naar mijn mening enigszins te betreuren dat de mentali-

teit ten aanzien van de functie en plaats bij een aantal muziekkorpsen, in negatieve zin, aan het veranderen is. De functie van de muziekvereniging is, voor wat de buitenoptredens betreft, gedeeltelijk overgenomen door andere soorten van muziek, zoals de explosief gegroeide drumbands, drumfanfares en showkorpsen. Kennelijk is deze muzieksoort in staat het oog en oor meer en gemakkelijker te strelen dan de blaasmuziek dat ooit vermag gedaan te hebben respectievelijk ooit vermag te doen. Desondanks ben ik van mening dat er voor de muziekvereniging een groot aantal belangrijke functies te vervullen blijft en deze een onmisbaar en bindend element zijn in 't totale maatschappelijk gebeuren. Die zogenaamde sociale functie is primair voor het reilen en zeilen van een vereniging; reden waarom die nooit en te nimmer verwaarloosd mag worden.

Voor zover ik dat kan overzien, is dit in Koningslust ook nooit het geval geweest. Men heeft daar altijd goed begrepen, waar het eigenlijk om gaat. Dit getuigt van een goed beleid. Als vereniging is het immers zeer wel mogelijk om alle belangen in een welgekozen afweging te behartigen. Verhoogde fanfare "Eendracht maakt macht" haar muzikaal niveau door tijdens drie opeenvolgende promoties naar de hogere afdelingen door te dringen, daarnaast staat zij bij tijden ontijd, ijs en weder dienende voor de gemeenschap van Koningslust klaar. Dit samengaan dat zo typisch is, niet alleen voor Koningslust, maar voor geheel Limburg, vormt de hoeksteen voor het voortbestaan van deze vorm van volkskunst; een vorm die intrinsiek deel uitmaakt van het rijke culturele leven in Limburg en die onlosmakelijk verbonden is met de Limburgse historie en mentaliteit. Ik feliciteer fanfare "E.M.M." met haar 40-jarig jubileum en wens haar toe dat zij nog in lengte van jaren in goede verstandhouding en harmonie met elkaar en de gemeenschap van Koningslust mag blijven werken aan de bestending en vervolmaking van deze mooie traditie en uiting van Limburgse folklore.

Allen die daarbij op enigerlei wijze zijn betrokken, en ik denk dat dat er in relatief kleine gemeenschap van Koningslust zeer velen zijn, wens ik veel energie en sterkte voor de toekomst. Het ga U met de fanfare in alle opzichten goed.

Theo Rongen
(voorzitter R.K.
Limburgse Bond van
Muziekgezelschappen)

De zangvereniging Koningslust

Als de geschiedenis van onze fanfare op papier moet komen te staan dan kom je vanzelfsprekend bij de zangvereniging terecht. De vereniging waaruit de fanfare ontsproten is.

Wie de oprichters van deze zangvereniging waren, is niet bekend. Wel is bekend dat dit in 1913 heeft plaatsgevonden. Hoe deze zangvereniging in de beginjaren functioneerde is evenmin bekend. Papieren zoals een kasboek of notulen zijn er niet. Wel zijn er nog een aantal medailles.

Wat er ook nog is, is het vaandel welke in 1918 ingezegend werd. Dit vaandel waarop de beeltenis van Leonard de Koning staat, stichter van Koningslust, hangt momenteel in een kast in Zaal Juliana, waar het nog in volle glorie prijkt.

Onze fanfare heeft nl. in 1945 het vaandel overgenomen en het heeft tot 1977 dienst gedaan. In 1948 werd door de Slotzusters in het Ven de naam veranderd van zangvereniging in fanfare. Kosten van dit karwei waren f 15,-. Inclusief werd, zoals dat in die tijd gebruikelijk was, door de hele kloostergemeenschap gebeden voor een zieke uit de fanfarekring.

De medailles die bewaard zijn gebleven, dateren op enkele na uit de twintiger jaren. Mogelijk dat toen die zangvereniging erg floreerde.

De eerste medaille is een herinnering aan de vaandelwijding te Maasbree met als datum 22 Augustus 1915. De anderen zijn van festivals en muziekfeesten uit Horst (1920), Sevenum (1923), Steyl (1923), Helden (1924), Panningen (1925) en Kessel (1926).

Mogelijk stamt ook uit de jaren 20, het kiosk in het bos van de broeders. Het werd in ieder geval door de zangvereniging, mogelijk samen met de broeders, gebouwd.

De jaren voor de oorlog worden iets duidelijker omdat er momenteel nog mensen zijn die indertijd lid waren. Ene meneer Heuvelmans, het plaatselijke schoolhoofd, was dirigent. Honorarium kreeg hij niet. Het is zelfs vrij waarschijnlijk dat hij net als de leden f 1,50 (per jaar) aan contributie betaalde.

Zoals dat in die tijd betaamde, bestond het koor uitsluitend uit mannen. Volgens de verhalen waren de meeste mannen uit Koningslust dan ook lid.

De functie die het koor had was dezelfde als nu de fanfare heeft n.l. het op-luisteren van bepaalde gebeurtenissen in de dorpsgemeenschap. Sporadisch luisterde men een H. Mis op die dan veel extra deelnemers kreeg, zelfs uit omringende plaatsen.

Uiteraard werd er ook toneel gespeeld door de leden van de zangvereniging. Ook bij het toneel had Heuvelmans de leiding.

Onderste rij van links naar rechts: Toon Lormans, Sjeng Peeters, Chris Joosten, Meester Heuvelmans, Jac Berkers, Rector THijssen, Tinus Bos, Driek Janssen, Graad Joosten, Naad Hermans, Willem Joosten.

Tweede rij van links naar rechts: Giel Joosten, Tinus Leysten, Maan Wijnands, Graad Peeters, Graad Vaessen, Drees Janssen, Sjeng Bos, Willem Joosten.

Derde rij van links naar rechts: Tinus Janssen, Leo Stevens, Tinus Bos, Harrie Rongen, Toon Janssen, Sjaak Hermans, Pier Janssen, Graad Janssen, Né Wijnands, Jan Wijnands, Grad Wijnands.

Vierde rij van links naar rechts: Sjeng Lormans, Piet Lormans, Piet Koch, Giel Vaessen, Thies Reinders, Mart Gommans, Wiel Koch, Jac Janssen, Duur Ummenthum, Chris Kurvers, Bert Joosten.

Een van de oud leden van de zangvereniging weet zich nog de titel van een der toneelstukken te herinneren, n.l. "de Pauselijke Zouaaf". Er zouden zelfs Duitstalige stukken opgevoerd zijn. Erg plezierig kon het er aan toegaan als er buiten Koningslust gezongen moest worden. Per fiets toog men dan gezamenlijk naar het evenement. De thuisreis leverde voor sommigen nogal eens problemen op.

In de oorlogsjaren lag het hele gebeuren rond de zangvereniging praktisch helemaal stil. Kort na de bevrijding kwam het definitieve einde van een vereniging die in de loop van haar bestaan bewezen had, duidelijk in een behoefte te voorzien.

Sjaar Joosten en Toon Janssen op het toneel

De oprichting

Het is voorjaar 1945 ; de ondergang van het duizendjarige rijk staat voor de deur. In Koningslust heeft men de afgelopen winter de bevrijding als een groot goed ervaren.

Met de komst van de lente komt het normale leven weer op gang.

Willem Joosten, voorzitter van de zangvereniging Koningslust, ter plaatse beter bekend als "de Sjoester", verdient zijn brood op Huize Savelberg.

Huize Savelberg is een zwakzinnigeninrichting die vlak voor de oorlog gebouwd werd in opdracht van de broeders van de H. Jozeph, die voor die tijd al op Huize Koningslust woonden.

Willem Joosten heeft stoute plannen. Hij denkt aan een muziekvereniging ; een fanfare. Bij denken blijft het niet. Hij praat er over met de broeder overste van Huize Savelberg, broeder Pachalis en met de overste van Huize Koningslust, broeder Hyronimus, die erg enthousiast is.

Opmerkelijk is, dat broeder Hyronimus actief lid is van de zangvereniging, een wereldlijke vereniging, terwijl hij toch zijn kloostergelofte heeft gedaan.

Dit drietal benadert Hub van Nisselroy, in zijn vrije tijd dorpskapper, die lid was van harmonie Concordia uit Panningen, om zodoende bij de start enige muzikale kennis in huis te hebben.

Op woensdag 11 April vindt er dan een vergadering plaats waarop de leden van de zangvereniging present zijn en waarbij tevens iedere belangstellende welkom is.

Of er uitnodigingen verzonden zijn, is niet bekend. In Midden-Limburg, het plaatselijk weekblad, staat ook niets. Dit kan echter wel liggen aan het feit dat men die week op klein formaat uitkomt omdat er geen stroom is.

Voor de hand liggend is dat er een oproep op het publicatiebord heeft gehangen dat bij de ingang van de Kloosterkerk te vinden was.

Omdat voorzitter Joosten op deze avond ziek is, treedt de secretaris van de Zangvereniging, Dhr. J. Peeters (Duurke ziene Sjeng), op als voorzitter.

Nadat hij iedereen welkom geheten heeft, zet hij het doel van de vergadering uiteen. Vooral broeder Hyronimus pleit er erg voor om de zangvereniging op te heffen en een fanfare op te richten. Hij zegt ook namens broeder Pachalis alle steun van de kloosters toe.

Met algemene stemmen wordt er dan besloten om de zangvereniging op te heffen en een fanfare op te richten. Alle bezittingen van de zangvereniging gaan over naar de fanfare, zijnde f 302,-- kasgeld een vaandel, een kastje en toneelrekwisieten (2 gordijnen en 4 voetlichten). De beide oversten geven bij de start elk f 100,--.

Wat een fanfare precies inhoudt daar heeft men nog weinig notie van, maar men is enthousiast en men is er zich van be-

Broeder Hyronimus

wust dat er hard gewerkt dient te worden. Er zal vooral ook veel geld op tafel moeten komen.

Tijdens deze vergadering wordt er gelijk een bestuur gekozen dat uit de volgende personen bestaat: W. Joosten (de Sjoester), L. Hermans (Sjeers Naad), Chr. Joosten (Ingel ziene Chris), A. Lormans (Lormans Toon), A. Janssen (Sjeers Toon) W. Joosten (Vandaal ziene Wullem) H. van Nisselroy, J. Janssen (Sjaak van de Zaal) en C. Bos (Corneel).

De eerste vier waren reeds bestuurslid van de zangvereniging.

Tot voorzitter wordt W. Joosten (de Sjoester) gekozen.

De fanfare is een feit.

Eendracht Maakt Macht

Het idee van Willem Joosten en de beide kloosteroversten, heeft vlam gevat. Men is enthousiast.

Dertien dagen na de oprichting wordt de eerste ledenvergadering gehouden. Het bestuur heeft inmiddels L. Derkx, het plaatselijk schoolhoofd benaderd om als instructeur te fungeren. Deze stelt voor om er geen fanfare van te maken maar een harmonie. Dit voorstel wordt aangehouden tot latere datum omdat men eerst wil weten over welke instrumenten men straks zal kunnen beschikken.

De beide oversten, broeder Hyronymus en broeder Pachalis, hebben een naam bedacht voor de nieuwe vereniging:

EENDRACHT MAAKT MACHT, waarmee iedereen het eens is.

In principe wordt het reglement van harmonie "Concordia" uit Panningen overgenomen.

Ook wordt diezelfde avond de contributie vastgesteld op f 0,10 per week, welke eens in de maand betaald zal moeten worden. Men zal contributie gaan betalen vanaf donderdag 3 Mei, de dag dat de eerste repetitie gehouden gaat worden. Aanvang van de repetitie 21.00 uur.

Het bestuur heeft inderdaad niet stil gezeten. Op 29 April zal op Huize Savelberg een film vertoond worden waarvan de opbrengst voor de nieuwe muziek-

vereniging bestemd is. Er zullen twee voorstellingen zijn.

Bovendien heeft men plannen om in de loop van de zomer met eigen mensen een openluchtspel op te voeren. Kapelaan in 't Veld wil de regie doen.

Volgens de notulen die Corneel Bos van deze eerste vergadering optekende, spoort de voorzitter alle leden aan om de repetities goed bij te wonen en zich vooral te onthouden van "onnodig gezwabber en gekanker". (Toenal). Dat het menens is met het bemachtigen van de benodigde financiën, blijkt uit de diverse akties die op touw worden gezet.

Allereerst besluit het bestuur dat ieder bestuurslid f 25,-- zal bijdragen.

De filmvoorstelling op Huize Savelberg wordt een grandioos succes en brengt f 751,-- op.

Midden in de zomer op 15 en 22 Juli worden twee toneelvoorstellingen gegeven door de Tegelse toneelvereniging in Zaal Janssen. Bijna niet te geloven maar tweemaal een volle bak. Omzet f 996,--. Onkosten voor toneelgezelschap f 85,--.

"De rabbijn van Selcha" is de titel van het openluchtspel dat ingestudeerd wordt door kapelaan in 't Ven.

De hoofdrol is voor Jac Janssen als opperrabbijn Boruch. Tinus Leijssen krijgt de rol van Jezus, de Nazareër.

PROGRAMMA

Donderdag 18 Augustus
Zondag 19 Augustus
en Zondag 26 Augustus
telkens aanvang 4 uur.

*

Door de leden van het muziekgezelschap
«EENDRACHT MAAKT MACHT»
te Koningslust, wordt opgevoerd:

DE RABBIJN VAN SELCHA

Evangelisch spel in 4 bedrijven, door Felix Rutten.

ROLVERDELING:

Jac. Janssen	• Boruch, opperrabbijn der synagoge van Selcha
Jo Rongen	• Fidusi, zijn zoon
Herm. Rongen	• Mathan, zijn dienaar
Jan Curvers	• Azariël, de rijke jongeling, vriend van Fidusi
Mart. v. Dommelen	• Phares, priester, lid van het Sanhedrin
Mart. Leijsten	• Amos, farizeër
Jan Hermans	• Kalef, schriftgeleerde
Pierre Hermans	• Abimelech, grondbezitter in de omgeving van Selcha
Tin. Leijsten	• Jezus de Nazarener
Jan Peeters	• Johannes de Apostel
Hans Bos	• Judas Iscariot
Frans Janssen / Mart. Janssen / Ant. Driessen	• Drie Apostelen
Mart. Heezen	• Bode
	• Dienaren en krijgsknechten van Phares
	• Volk
	• Reien

Plaats der handeling:
Selcha, in Palestina.

TOELICHTING

Dit Evangelisch toneelstuk, dat ten tijde van Christus speelt, bedoelt te zijn een aanschouwelijke voorstelling van de werking der Genade en toont ons in Baruch de mens, die door lijden en tegenspoed tot God gebracht wordt.

De gebeurtenis, die de dichter tot stof van zijn stuk koos, vindt men niet in de Evangelien. Het veronderstellen ervan wordt echter voldoende gewettigd door de woorden van den H. Johannes XXI, 28: «Er is intussen nog veel meer, wat Jezus gedaan heeft; indien het stuk voor stuk beschreven werd, zou de wereld zelf, dunkt me, de te schrijven boeken niet kunnen bevatten.»

Selcha lag niet ver van de Jordaan.

De Goddelijke Zaligmaker schijnt dit plaatsje bezocht, er gepredikt en vele wonderen verricht te hebben. Als overal, waar Jezus kwam, werd hij ook hier door sommigen uitgestoten, door anderen met liefde en blijdschap ontvangen.

«De rijke jongeling» wordt in het Evangelie niet met name genoemd, de dichter heette hem Azariël.

Hoe Christus het zwakke heeft uitgekozen, om het machtige te beschamen en aldus de Goddelijke Almacht in de stichting der kerk onmiskenbaar is, daaraan herinneren ons de Apostelen, zoals zij ons hier worden voorgesteld, nog niet vervuld van de H. Geest

Johannes vertoont zich als de leerling die de grootste, warme liefde voelt voor den Meester.

Bij Judas trachte men niet te denken aan de droevige figuur, uit het Evangelieverhaal van Christus' H. Lijden, men stelle zich hem voor als den man, aanvankelijk niet minder goed gestemd dan de overige Apostelen, ofschoon reeds hebzuchtig en door dien hartstocht zich voorbereidend tot diepe val.

Onder synagoog versta men zowel het gebouw, waar de bijeenkomsten plaats hadden, als de vergadering zelve. Men kwam daar te zamen, om te bidden, van de ouderlingen te leren en aan hen vragen te stellen. Aan het hoofd der synagoog stond een opperrabbijn.

De voornaamste leden van de synagoog waren dikwijls onderling verdeeld en stonden, vooral in Christus' dagen, in verschillende secten vijandig tegenover elkaar; doch eensgezind waren zij in hun afkeer en bestrijding van den Zaligmaker. Amos de farizeër, en de schriftgeleerde Kalef zijn er typen van.

Over de zuiverheid der leer en trouw der synagoog-leden aan Mozes' woord en wet, moest het Sanhedrin of de Hoge Raad van Jerusalem waken; vele priesters waren er lid van. In Phares wordt een dier priesters voorgesteld, terwijl hij de synagoog van Selcha wil behoeden tegen de invloed van Christus' leer, door hem genoemd: «dees pest voor Israël». Tot beter begrip der vrijheid, waarmede bekenden en vreemden zich in 't huis en op het erf van Baruch bewegen, zij hier herinnerd aan de gastvrijheid die in het Oosten, en zeer speciaal bij de Joden, in hoge ere was.

PLAATS DER HANDELING

Het 1e en 2e bedrijf spelen zich af in de voorhal van het huis van Baruch, opperrabbijn te Selcha.

Het 3e bedrijf speelt in de voorhal van het huis van Abimelech, een klein land in de buurt van Selcha.

Het 4e bedrijf is het samentreffen van den lijkstoet van Baruch's huis op weg naar de grafplaats.

Jac Janssen en Martin van Dommelen op de bühne.

Trouwens het hele gebeuren wordt verzorgd door mensen uit Koningslust en 't Schoorveld.

Plaats van handeling is een heuvel achter het huis van Sjang Janssen (nu Dré Duyf) aan de Koningstraat. In deze natuurlijke omgeving wordt het decor opgebouwd. De bezoekers hebben vanaf de heuvel een goed zicht op het gebeuren.

Kleding voor de acteurs wordt zelf gemaakt of geleend. Uit het kasboek kun-

nen we opmaken dat er b.v. 40 pruiken worden gehuurd à f 1,50. Liefst driemaal wordt het stuk opgevoerd, telkens om 16.00 uur in de middag en ook driemaal wordt het een geweldig succes. Hoeveel bezoekers er zijn geweest is niet te achterhalen. Wat wel te achterhalen is, is de omzet welke de eerste dag f 1.003,-- bedraagt. De tweede opvoering brengt f 1.082,81 op en de derde f 915,14.

Aan eten en drinken wordt ook het een en ander verteerd, 2680 broodjes worden er voor deze opvoeringen gebakken, terwijl er 516 liter bier door de kelen vloeide. Kosten van het bier f 0,38 per liter...

Wat belangrijk is, is vooral het feit dat men een daad gesteld heeft waar tot ver in de omtrek over gepraat wordt. Eendracht Maakt Macht heeft haar naam eer aangedaan.

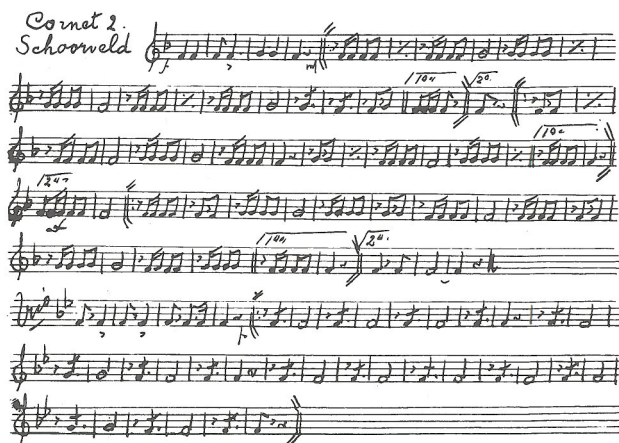
Op 4 en 11 November wordt het toneelstuk "Haat" opgevoerd, alweer door eigen acteurs. Ook dat mag een succes heten. Bovendien wordt op 18 November door het Reuvers cabaret een bevrijdingsrevue opgevoerd waarvan de onkosten bijna even hoog zijn dan de inkomsten.

De eerste actie waar men 'niets' aan overhoudt.

't Schoorveld

In de beginjaren van de fanfare komen we regelmatig mensen tegen die woonachtig zijn op 't Schoorveld. De verbondenheid van dit buurtschap met Koningslust, is vrij goed verklaarbaar. Op de eerste plaats was daar Huize Koningslust, het broederklooster met de toenmalige parochiekerk van Koningslust dat pal tegen 't Schoorveld aanlag. Op de tweede plaats, de lagere school van Koningslust lag voor de mensen ook vlakbij zodat hun kinderen in Koningslust naar school kwamen.

Erg begrijpelijk dat de binding via kerk en school ook doorloopt in b.v. de fanfare waarvan diverse inwoners van 't Schoorveld dan ook lid zijn. Die groep was dermate groot dat Dhr. Crijns zelfs overgaat tot het componeren en schrijven van een mars, genaamd ... Schoorveld.

Toneeluitvoering te Koningslust
door de toneelvereniging
«VRIENDSCHAP ONDER ONS»

Ten bate der Fanfare
«EENDRACHT MAAKT MACHT»

PROGRAMMA

HAAT

toneelstuk in 3 bedrijven, door Bob. Bertina

ROLVERDELING:

Vermeulen, gevangenis-directeur	Jacq. Janssen
Jozef Brander, gevangene no. 83	Toon Janssen
De Jong, groot-grondbezitter	Maan Wijnands
Clemens de Jong, Kapelaan	Math. Leijssen
Ria, pleegkind van de Jong	Ansje Kurvers
Een cipier	Graad Vaessen
Een klerk	Mart. v. Dommelen
Een bediende, huisknecht bij de Jong	Jan Kurvers

HET KALF

Klucht in een bedrijf, door Yoland en Braun

ROLVERDELING:

Wortel, Hotelhouder	Jan Kurvers
Kobus, de bediende	Graad Vaessen
Muzebomsky, dichter	Mart. v. Dommelen
Ruziebomsky, anarchist	Maan Wijnands
Blaasopsky, anarchist	Toon Janssen
Kees Drup, reiziger in wijnen	Jacq. Janssen
Kris Drop, detective	Wiel Joosten

Instrumenten

Een probleem waar in eerste instantie niet op gerekend is, is de aanschaf van instrumenten. Wel wist men in korte tijd heel wat geld bijeen te schrapen, maar er is domweg niet aan instrumenten te komen.

Niet alleen wordt er veel heen en weer geschreven met muzikhandelaren, voornamelijk Kessels in Tilburg, maar ook diverse keren wordt er heen en weer gereisd door de Sjoester en Corneel. Vaak gingen ze tussen de lading mee in een open vrachtauto om zo de kosten wat te drukken.

De eerste instrumenten die aangekocht worden, zijn een kleine en een grote trom, bovendien een stel bekkens. Dit gebeurt in december 1945. Begin 1946 worden 10 bugels gekocht die enkele maanden later doorverkocht worden aan de fanfare uit Leunen. Mogelijk is het niet de juiste stemming.

In September worden er acht vernikkelde bugels gekocht bij Schenkelaars à f 138,--.

Van broeder Clemens krijgt men een piston. Her en der worden er instrumenten aangeschaft maar dan duikt er een ander probleem op. Het geld dat men op de bank heeft staan, wordt geblokkeerd. Men kan er niet over beschikken. Andermaal werk voor het bestuur, steeds weer déblokkeringsaanvragen indienen. De Sjoester en Corneel gaan naar Maastricht waar zij voor hun fanfare pleiten. Zij krijgen f 1.500,-- los maar het zal tot 1950 duren voordat alle geld vrij is. Omdat er persé instrumenten nodig zijn, gaat men geld lenen bij particulieren. (f2.100,--)

In Mei 1947 is men dan zover dat men een bezetting, weliswaar een ratjetoe van 2e hands instrumenten, bij elkaar heeft, welke bestaan uit:

- 1 grote trom
- 2 kleine trommen
- 1 stel bekkens
- 11 bugels
- 1 piston
- 1 trombone
- 2 baritons
- 2 trompetten
- 1 cor
- 3 cornetten
- 2 alto's

Op zondag 18 Mei maakt de fanfare de eerste rondgang door Koningslust. Het is ongetwijfeld een hoogtepunt. Het is dan twee jaar geleden dat men met de repetities gestart is.

Pinkster-maandag, 26 Mei 1946, wordt in Beringe een concert gegeven onder leiding van Hub van Nisselroy omdat Dhr. Crijns met fanfare St. Caecilia uit Helden op concours gaat.

Het programma dat uitgevoerd wordt, ziet er als volgt uit:

- Onze voorzitter-marsch
- 18 November-wals
- Santa Maria-processiemarsch
- Eendrachtmarsch
- Savelbergmarsch

Bestuur uit de beginjaren; zittend: Corneel Bos, Willem Joosten, Hub van Nisselroy, Chris Joosten. Staand: Toon Lormans, Jac Janssen, Toon Janssen, Willem Berkers, Willem Joosten, Chris Keyzers en Né Bos (ere-lid).

Op 31 december 1948 bezit men voor f 5.300,-- instrumenten, bestaande uit 1 grote trom, 4 kleine trommen en 43 blaasinstrumenten.

De eerste 2 saxofoons worden in 1949 aangeschaft. De waarde bedraagt f 730,--. Aan het einde van 1949 blijken er plotseling drie saxofoons te zijn.

Het instrumentarium blijft echter een groot probleem. Vooral omdat men wel geld heeft om te kopen maar er niet over kan beschikken vanwege de blokkering ervan.

Bovendien staat de productie vlak na de oorlog nog op een erg laag peil zodat, ook als men contant geld heeft, niet direct kan kopen.

De eerste muzikale leiding

Hoe het staat met de muzikale voorde- ringen staat nergens vermeld. Een feit is dat de naam van L. Derkx nergens meer opduikt en met hem gaat ook het idee voor een harmonie heen.

Dat er echter volop gerepeteerd wordt, kunnen we konkluderen uit het feit dat in augustus 1945 door timmerman Rongen 35 houten pupiters gemaakt en geleverd worden voor een bedrag van f 137,50. Hoe een en ander in zijn werk is gegaan is verder niet duidelijk maar in 1946 leidt Dhr. Crijns uit Helden de repetities. Leerlingen worden opgeleid door eigen mensen nl. Hub van Nisselroy en Giel Peeters.

De heer Crijns is een erg markant fi- guur. Honorarium wenst hij niet te ont- vangen. Wel is hij genegen enkele bor- rels op kosten van de fanfare te drin- ken.

Als gepensioeneerd hoofd der school in Helden heeft hij erg veel vrije tijd, welke hij voor een groot gedeelte be- steed aan muziek en muziek schrijven.

Augustus 1946, nog vol enthousiasme.

Bovenste rij van links naar rechts: W. Berkers, H. Peeters, W. Lormans, Th. Verhaegh, G. Peeters, M. Janssen, H. Kempen, G. Lormans, J. Lormans, C. Janssen, J. Berkers, M. Janssen, L. Steeghs, N. Wijnands, M. Kurvers.

Middelste rij: M. van Dommelen, J. Lormans, G. Hermans, H. Hermans, J. Jeucken, J. Hermans, W. Janssen, H. Joosten, G. Joosten, J. Joosten, J. Rongen, H. van Nisselroy, W. Koch, Fr. Janssen.

Zittend: Ch. Joosten, A. Lormans, A. Janssen, directeur W. Crijns, Rector Dekkers, W. Joosten, C. Bos, L. Hermans, W. Joosten, Ch. Keysers.

Hij componeert niet alleen diverse werken maar maakt ook alle transcripties van de partituur, zodat de kosten voor muziek beperkt kunnen worden.

Omdat hij al op leeftijd is moet men wel zorgen dat hij bij erg slecht weer gehaald en gebracht wordt.

Het bestuur is erg in zijn nopjes met hem, dat blijkt steeds weer opnieuw. Zo kan het herhaaldelijk gebeuren dat voorzitter Willem Joosten, bedelaar bij uitstek als het de fanfare betreft, weer ergens wat eieren versierd heeft. Deze eieren zijn voor het gezin Crijns in Helden. Welkom zijn ze daar wel maar Dhr. Crijns wil ze niet gratis accepteren zodat hij de week erna bij penningmeester Corneel Bos staat en de eieren komt betalen.

Hoe goed Crijns gewaardeerd wordt, moge ook blijken uit het feit dat in November 1946 een tweedehands motorfiets aangeschaft wordt, die bestemd is voor dhr. Crijns. Deze motor, een 125 cc, wordt gekocht in Leveroy voor de lieve somma van f 315,--.

Of het verstandig is om voor een gepensionneerd iemand een motor aan te schaffen? Wie zal het zeggen. Toen dacht men dat het wel zo was. In ieder geval kunnen zijn zonen er ook mee overweg.

Conservatorium-opleiding had Crijns niet. Hij was een autodidact. Zoals het vaak is bij deze mensen, zijn ze erg stipt en verwachten ze dit ook van de mensen waarmee ze werken.

Natuurlijk komen er wel eens probleempjes door die stiptheid, want niet alle leden van de fanfare zijn zo stipt als Crijns. Men komt wel eens te laat waar hij dan geen goed woord voor heeft.

Een typisch voorbeeld van zijn stiptheid is wel het feit dat hij op een repetitie-avond in pyama en overjas arriveert, voorgereden door een taxi. Hij heeft er een verklaring voor. Hij is namelijk reuma-patiënt en heeft de hele dag in bed gelegen. Omkleden is voor hem een erg pijnlijke bezigheid. In november 1947 staat Dhr. Crijns weer bij de penningmeester op de stoep en komt ontvangen levensmiddelen (eieren?) betalen, f 133,50.

In de loop van 1948 komen we een nieuwe naam tegen n.l. M. Niessen, eveneens uit Helden. Hij komt met Crijns mee om leerlingen op te leiden. De condities waartegen hij dit doet, zijn dezelfde als Dhr. Crijns. Enkele borrels en af en toe wat eieren.

Of het ligt aan de financiële mogelijkheden van de fanfare of dat het de

nieuwe afspraken met Crijns zijn maar met Kerstmis 1949 verhuist er anderhalf varken richting Helden, waarvan het halve varken bestemd is voor Dhr. Niesen en het hele voor Crijns.

Ook in 1950 andermaal varkensvlees voor Crijns, ditmaal een varken van 157 kg. Kosten f 255,91.

Vanaf 1952 wordt erop aangedrongen dat Crijns meer assistentie krijgt want door zijn reuma wordt het steeds moeilijker de repetities te leiden. Hijzelf is hier niet enthousiast over en weet dit nog tegen te houden. Doch in het voorjaar van 1953 komt Dhr. A. Hendriks uit Maasbree een maal per maand bijspringen. Per 1 Januari 1954 zal hij dan de leiding overnemen.

Wat gebeurt er echter? Op 26 Juli 1953 wordt bij de Paters te Panningen in de tuin een concert gegeven. Afgesproken is om kwart voor zeven vanaf de Beekstraat aan te marcheren. De leden zijn er en Crijns ook, maar de materiaalwaggen (een fietskarretje waarop het vaandel en de grote trom vervoerd worden) is nog niet gearriveerd. De muzikanten vinden het erg belangrijk dat die grote trom ook meegaat en willen graag even wachten, doch Crijns constateert dat het kwart voor zeven is en geeft het commando "Voorwaarts mars"..... en marcheert alleen aan.

Tien minuten later volgt ook de fanfare met grote trom.

Het concert dat wordt gegeven, is het laatste onder zijn leiding. De volgende dag dient hij zijn ontslag in.

De eerste concoursen

Nadat men in 1947 zover is dat er opgetreden kan worden, ligt het voor de hand dat men de fanfare verder wil uitbouwen. Men neemt deel aan diverse muziekfestivals in de regio. Ook wordt er in Koningslust een muziekfeest georganiseerd waarvan de opbrengst erg goed van pas komt.

In Juni 1948 reist men met drie bussen (kosten f 250,--) naar St. Oedenrode om deel te nemen aan een festival. Opgevoerd worden al twee heuse concertstukken nl. Fierial-overture van Bisselink en Les Lilas Bleus van Gadenne.

Twee nieuwe werken heeft men in Augustus 1949 in Heel op haar programma staan nl. L'attente van Gadenne en La Reconnaissance van Benood.

Tweemaal wordt er in 1950 aan een festival deelgenomen, in Kessel en in Beringe. In Maart 1950 wordt men lid van de R.K. Limburgse Muziekbond. Of men dit doet om aan een concours deel te kunnen nemen, is onbekend.

Dat er plannen zijn is vrijwel zeker want in Juni 1951 wordt voor het eerst in het bestaan van de fanfare aan een concours deelgenomen. Het resultaat; 334 punten, goed voor een eerste prijs in de vierde afdeling. De jury in Tungelroy,

waar het concours wordt gehouden, bestaat uit Anton van de Leest en Herman Coljee. De werken die beoordeeld worden zijn: Fierial-overture en La Montage d'argent van resp. Bisselink en Gadenne. Dit concours is echter geen bonds-concours maar een "wild-concours".

Uiteraard is er grote vreugde bij leden en bestuur maar ook Dhr. Crijns deelt in de vreugde. Menige borrel en pils zal er nog genuttigd zijn op de voortreffelijke afloop.

Zoals gebruikelijk bij muziekverenigingen komen de zusterverenigingen de volgende dag een serenade brengen. Receptie wordt er verder niet gehouden.

De fanfare heeft van zich doen spreken en dat is voor dat moment erg belangrijk. De vereniging is inmiddels zes jaar oud en het wordt tijd dat er prestaties geleverd worden. Het wordt gewoon een noodzaak wil men verder kunnen en niet in een sleur geraken.

Misschien wat overmoedig door het succes in Tungelroy neemt men in 1952 weer deel aan een concours. Ditmaal geen "wild-concours" maar een bondsconcours en een afdeling hoger.

Crijns en zijn muzikanten hebben zich grondig voorbereid, zo denkt men, dus een eerste prijs behoort tot de mogelijkheden.

Uitgevoerd worden; Floralia van van Leeuwen en Fêtes d'hiver van Gadenne. Het wordt echter een desillusie, een 3e prijs met slechts 198 punten van de maximaal 360 die te behalen zijn. Grote teleurstelling alom.

Het jury-rapport bestaat uit alleen maar vijven en zessen. Een van de juryleden schrijft in zijn rapport "Het allerergste is de stemming van het begin tot het einde."

Een ander jurylid schrijft: "Samenspel niet vast, dirigent moet herhaaldelijk meezingen om de zaak bij elkaar te houden."

Er moet natuurlijk een zondebok gezocht worden; de leden hadden hard gewerkt en de dirigent is erg goed, dat had hij elders bewezen. Dan maar de bond. Dit zou overgedaan worden al was het alleen maar voor het thuisfront.

---

*Als iedereen eerste partij wil spelen
zou er nooit een orkest samengesteld kunnen
worden.*

Groenlo en de Nederlandse Federatie

Men zint op wraak. Een derde prijs dat kan niet en zoals gezegd het ligt aan de bond.

IJverig wordt er gespeurd naar een herkansing. Een muziekhandel in Eindhoven biedt de oplossing aan: De R.K. Limburgse Bond laten voor wat ze is en lid worden van de Nederlandse Federatie. Bovendien wil de eigenaar van de muziekhandel Dhr. Schenkelaars wel komen helpen met de voorbereidingen voor een concours, welke door de Nederlandse Federatie wordt georganiseerd.

Ja hoor, de hulp van Schenkelaars wordt geaccepteerd. Hij zal de heer Crijns komen helpen met het instuderen van een nieuw nummer, "Hestia" van Cerfontaine. Bovendien komt ene meneer Sevens uit Helden ook nog assisteren.

Men meldt zich aan als lid bij de Nederlandse Federatie en schrijft in voor het concours te Groenlo.

Vier weken voorbereiding resten nog. Er wordt wederom hard gewerkt, de schande van Montfort moet uitgewist worden.

Op 14 September zit men in Groenlo op het podium, precies zes weken na Montfort. Hier zal duidelijk gemaakt worden dat de fanfare uit Koningslust meer verdient dan een magere derde prijs. En inderdaad men haalt een royale tweede prijs met 46 punten. (de puntenwaardering bij de Nederlandse Federatie is anders zodat vergelijken met Montfort erg moeilijk is) Weliswaar geen eerste prijs maar toch een revanche voor Montfort, althans zo ervaart men dat. Dit kan namelijk worden afgeleid uit het jaarverslag van 1952, waar Corneel Bos schrijft: "Hier werd ons werk bekroond met een dikke tweede prijs".

Revache in Groenlo. De petten staan al scheef.

In dat zelfde jaarverslag lezen we nog iets anders ; mogelijk dat daarmee de schuldvraag van Montfort opgelost wordt. Er staat namelijk: "Daarom geachte leden oefenen en nog eens oefenen en niet het instrument van repetitie tot repetitie in de zaal laten liggen, wat meerdere malen voorgekomen is."

Dat het probleem niet bij de R.K. Limburgse Bond ligt, mag nu wel duidelijk zijn.

Broeder Hyronimus die nog steeds betrokken is bij de fanfare laat blijken niet erg gelukkig te zijn met het feit dat men niet meer bij de R.K. bond is. Als dan op de jaarvergadering in 1953 Rektor Touw hier ook nog op inhaakt, wordt er besloten een aparte bestuursvergadering te houden waar broeder Hyronimus, Rektor Touw en beschermheer dokter Smeets ook aanwezig zullen zijn. Men zal op deze vergadering over het onderwerp verder praten. Waarschijnlijk wordt besloten om weer terug te keren naar de R.K. Limburgse Bond, want per 1 Januari 1954 wordt men weer lid van de R.K. Bond.

Toneel - Een paard en sjansen

Zagen we dat er het eerste jaar diverse akties gehouden worden. Dit blijft de eerste jaren zo. Toneelvoorstellingen zijn de belangrijkste. Daarnaast wordt in Juli 1946 een muziekfeest gehouden waarvan de omzet f 1.855,-- bedraagt. De gemeente Helden komt in 1946 met de eerste subsidie van f 100,-- per jaar. Van dit bedrag kan de zaalhuur net betaald worden.

Betreffende het toneel vinden we in de notulen van de jaarvergadering in Januari 1949 dat er een discussie ontstaat tussen Martin van Dommelen en meester Derkx omtrent "gemengd toneel". Wie er voorstander van is en wat er besloten wordt, dat is niet duidelijk. Feit is echter dat er wel toneelgespeeld wordt met dames.

Een erg belangrijke bron van inkomsten is telkenjare de fancy-fair die gehouden wordt in het weekend van Beloken-Pasen. De eerste keer in 1947 bracht de fancy-fair een omzet van f 4000,- op.

In 1949 wordt tijdens de fancy-fair een loterij gehouden met als hoofdprijs een paard. Dit paard is door enkele bestuursleden gekocht op Hedelmarkt voor de prijs van f 212,50.

Er komen nog wat losse onkosten bij zoals vervoer, hoeven poetsen en verzorgen.

De winnaar van dit paard, Dhr. Cuypers uit Grashoek, geeft zelfs een gift van f 50,-- aan de fanfare.

Naast toneel en fancy-fair heeft men plannen om een wielerronde te houden. Doch als men bijna rond is, wordt toch besloten dit af te gelasten omdat er in de buurt tijdens een wielerronde een

De spelers van Jutterskerst

ernstig ongeluk heeft plaatsgevonden. Oranjegezind is men ook, want in januari 1949 wordt een Koningin Juliana-boom geplant; een bruine beuk. Naast de financiële zorgen zijn er ook problemen met leden want op de jaarvergadering in 1950 wordt besloten om enkele leden die onnodig afwezig zijn geweest, te schorsen. Wie dat zijn en of het ook uitgevoerd is, staat niet in de betreffende notulen.

De gemeente-subsidie wordt in 1949 verhoogd naar f 250,-- per jaar. In 1949 wordt ook de eerste dansavond gehouden, iets dat we later regelmatig tegenkomen. Iets nieuws om aan geld te komen, vinden we in 1950. Men gaat handelen in "sjansen" (takkebossen). Deze sjansen worden niet door eigen leden gemaakt maar door een tweetal mensen uit Maasbree, die hiervoor 7½ cent per sjans krijgen. De verkoopprijs wordt vastgesteld op 12 cent inclusief bezorgkosten. In het begin lukt dit vrij aardig. Er worden ruim 1200 stuks verkocht. Doch na enige tijd worden de sjansen beneden de kostprijs verkocht. Bovendien worden ze ook nog naar Kessel getransporteerd.

Begin 1951 doet zich iets unieks voor. Men gaat Café en Zaal waarin men repteert afhuren en exploiteren. Dit is zo bijzonder dat ik er in een apart hoofdstuk op wil terugkomen.

Café en zaal

Dat men in de beginjaren niet bang is iets aan te pakken, dat hebben we inmiddels wel gezien.

Een openluchtspel, een loterij met als hoofdprijs en paard, Cecilia-avonden waar in heel Helden over gepraat wordt, zijn allemaal daden die er niet om liegen. Zeker niet in die tijd.

In 1951 zet men weer iets groots op. Misschien wel het meest spectaculaire uit de 40-jarige fanfare-geschiedenis. Het toenmalige bestuur komt met de eigenaren Jac Janssen en Marie Driessen-Janssen overeen om hun Café met de belendende Zaal te huren en te exploiteren. Men gaat f 900,-- huur per jaar betalen. Als beheerder wordt Hub van Nisselroy aangesteld, ondervoorzitter van de fanfare.

In het weekend is het café open, de anderen dagen op aanvraag voor repetities en vergaderingen.

Dat hiervan gebruik wordt gemaakt, blijkt wel uit het feit dat de volgende verenigingen regelmatig gebruik maken van café of zaal. Allereerst de Fanfare zelf, dan K.V.P., K.A.B., Jonge Boeren, Voetbalvereniging, de Indianen, Tuinbouwvereniging, Eierenvereniging, Boerenbond, Zangkoor, Groene Kruis en paardenschattingen.

Hub van Nisselroy krijgt voor zijn werk een vergoeding van f 50,-- per maand. Op bijzonder drukke dagen als carnaval en kermis zal bestuur bijspringen; bovendien zijn Jac en Marie ook van de partij om te helpen. De zaalhuur varieert naar gelang er verteerd wordt en of het een kleine of grote club is, van f 5,- tot f 10,-- per avond of gelegenheid, café f 2,50. Omzetten variëren. Op een normale zondag wordt zo rond de f 75,-- ontvangen. Buiten die vaste inkomsten worden er diverse dansavonden georganiseerd waar niet alleen entree betaald wordt maar ook extra omzetten aan drank. De dansavonden leveren wel een problemen op bij sommige leden. Niet altijd is dui-

Instrumenten aan de kapstok, Hub van Nisselroy achter de tap en Geel Kurvers, Herm Joosten en Wim Janssen voor de tap.

---

*Waar de spraak ophoudt
begint de muziek. (Hoffman)*

Hub van Nisselroy, beheerder van café en zaal.

delijk of leden wel of geen entree moeten betalen want diverse keren komen hier vragen over tijdens de vergadering. Buiten kermis en carnaval (ook dat wordt in de vijftiger jaren volop gevierd) wordt er 5 à 6 maal per jaar een dansavond gehouden. Dat omzetten tijdens carnaval en kermis er niet om liegen, mag blijken uit de bedragen zoals ze in de boeken staan. Carnaval 1952 f 1.100,-- Kermis 1952 f 3.200,-- (5 dagen). Aan muziek wordt f 400,-- uitgegeven. Allemaal prachtige bedragen maar er moeten ook onkosten betaald worden zoals huur en loon, inkoop drank, omzet- en gemakbelasting, stookkosten en klein onderhoud. Het eerste jaar (11 maanden) wordt een omzet gehaald van f 12.500,-- waarvan f 524,-- winst overblijft. 1952 Levert slechts f 112,-- winst op.

Interessant is ook dat aan de omzetten te zien is hoe men tevreden is met de behaalde prijzen op de concoursen. Als we uitgaan van een gemiddelde omzet van f 75,-- per zondag en dit bedrag aftrekken van de omzet op de respectievelijke concoursen, dan komen we tot de conclusie: Tungelroy (334 punten) eerste prijs f 215,--. Montfort (198 punten) derde prijs f 30,-- en Groenlo (andere bond 46 punten, 2e prijs) f 150,--. Hoe hoog de entreprijzen tijdens de bal-

avonden zijn, heb ik nergens terug kunnen vinden. Wel de verhouding in geld tussen entree en drankomzet nl. 1:2. In 1953 wordt er nog bijna f 1.000,-- overgehouden aan de exploitatie doch in 1954 laat het te wensen over. Waarom is niet zo erg duidelijk maar mogelijk heeft het alles te maken met de malaise die de vereniging doormaakt. In Augustus 1954 wordt in overleg met Jac en Marie besloten om per 1 September te stoppen met de exploitatie.

Omdat zij afzien van de huur van de laatste 2 maanden f 150,-- en ook Hub van Nisselroy de vergoeding voor de laatste vier maanden laat zitten, f 200,-- kan over deze acht maanden quitte gespeeld worden.

De kater van Schenkelaars en een bestuursincident

Nadat de resultaten van de concoursen in 1952 erg tegen vallen, raakt de fanfare in de problemen. Men komt slecht naar de repetitie en er wordt ook thuis weinig of niet geoefend, kortom het vuur uit de beginjaren dooft.

In het jaarverslag van 1954 constateert Corneel Bos dat dit het slechtste jaar tot nu toe is. Ook financieel gaat het beduidend minder goed. Wel wordt in dat jaar de organisatie van een extra fancy-fair voor de Parochiekerk ter hand genomen. Verder gebeurt er bijna niets. Deze tendens zet zich in 1955 en 1956 voort.

In 1955 doen zich probleemjes met de tambours voor want tijdens de jaarvergadering roept de voorzitter op om weer op te treden als de fanfare uittrekt. Bovendien zegt de voorzitter aan het begin van de jaarvergadering, nog nooit met zoveel tegenzin aan een vergadering begonnen te zijn !

De blaaskapel in de tent bij een fancy-fair ten bate van de parochiekerk

Chris Keyzers, Nico Tilman, Willem Joosten en Hyronimus.

De crisis zet zich in 1956 voort ook al komt Schenkelaars als dirigent. Hij zal als redder komen doch achteraf blijkt dat hij alleen kwam om zijn instrumenten te verkopen. Men blijft met een grote rekening en een kater achter. Gelukkig is de gemeente bereid de subsidie aan te passen vanwege de instrumentenaanschaf. Voorts wordt van het Anjerfonds f 100,-- ontvangen.

Als in 1958 de laatste betalingen van de instrumenten verricht zijn, komt er duidelijk rust in de vereniging. Er wordt weer volop thuis gerepeteerd, terwijl het repetitiebezoek zelfs erg goed wordt. Ook financieel komt er rust.

In 1959 doet zich iets voor dat in ieder geval niet erg duidelijk is. We zullen het voor het gemak een bestuursincident noemen.

Corneel Bos spreekt in het jaarverslag van een bestuurscrisis. Verder zwijgt hij hierover. In de notulen staat: "Het gehele bestuur heeft gemeend te moeten aftreden. De zeer eerwaarde heer Rektor zet in het kort zijn mening uiteen, welke de reden is dat het gehele bestuur aftreedt. De voorzitter zegt nog dat het aftredend bestuur zich wel herkiesbaar stelt onder de voorwaarde dat er in het vervolg strenger opgetreden zal worden."

Als er dan gestemd wordt, blijkt dat Toon Lormans niet meer herkozen is. Nu vele jaren later kom je tot de conclusie, na diverse verhalen van diverse zijden, dat er in ieder geval iets scheef zat binnen het bestuur maar niet alleen binnen dat bestuur maar ook bij de leden, want de kwaliteiten van bestuursleden werd gemeten in het aantal consumpties dat ze weggaven. Als we dan kijken naar de voorwaarde waarop men zich weer herkiesbaar wil stellen, dan rijzen er toch wel vraagtekens. Wie moest er strenger optreden? Was dat niet het bestuur in zijn geheel dat gefaald had door niet voldoende op te treden? In ieder geval kreeg Toon Lormans de "zwarte piet" en het bestuur was gered.

Op sterven na dood

Zijn de vijftiger jaren niet zo geweldig, aan het begin van de jaren zestig leeft de fanfare weer iets op. Doch het is weer net als in 1958 van vrij korte duur. Vermeldenswaardig is, dat men in 1960 deelneemt aan een muziekfestival te St. Oedenrode en er zelfs een leuke prijs aan overhoudt nl. een metalen muziekkast die tegenwoordig nog dienst doet als opbergkast van muziekwerken in het repetitielokaal. Wie hieruit koncludeert dat er dan toch wel goed gemusiceerd is, zit ernaast want deze muziekkast werd verloot onder de deelnemers. Naast de gebruikelijke fancy-fair en donateurs komt er amper geld binnen. Aan contributie wordt door bestuur en leden slechts f 45,45 betaald over 1961, vandaar dat Corneel Bos tijdens de jaarvergadering begin 1962 een oproep doet om de achterstallige contributie toch te betalen om dat de vereniging financieel in de problemen komt. Erg veel succes heeft deze oproep niet want over 1962 wordt f 50,-- contributie ontvangen. In het jaarverslag staan dan ook kreten als "slappelingen" en "crisis". In 1962 doet zich tijdens de jaarvergadering iets opmerkelijks voor.

Dirigent Lei Niessen heeft bij de peningsmeester samen met Wiel Berkers de kas gecontroleerd. Volgens Lei is alles in orde bevonden.

Erg breed heeft men het niet. Op 31 December 1961 heeft men f 438,63 in kas. In 1963 wordt een extra actie gehouden. Men gaat bierglazen met naam en embleem van de fanfare verkopen. De armoede heerst niet alleen in geldzaken, de hele vereniging gaat eronder gebukt. Zelfs de voorzitter ziet het niet meer zitten. Hij begint met erg weinig animo aan de jaarvergadering verklaart hij. Voor hem is het de zwaarste tot nu toe, zo lezen we in de notulen.

Toch is er verandering op komst, zo lijkt het. Dansavonden brengen nog f 900,-- op. Aan subsidies wordt bijna duizend gulden ontvangen. Bovendien is

Hemelvaartsdag 1959

Bij gelegenheid van de nieuwe uniformen in 1965.

Eerste rij gehurkt: Sjaan Peeters, Frans Koch, Mat Zelen, Wim Peeters, Jac Keyzers, Jan Vullings en Hay Ottenheym.

Tweede rij zittend: Jeu Ummenthum, Willem Berkers, Chris Keyzers, Nico Tilman, dirigent Grootenhuis, Willem Joosten, Corneel Bos, Sjeng Janssen, Né bos, Harry Caelers.

Derde rij Staand: Martin van Dommelen, Wiel Koch, Cor Bos, Theo Joosten, Lei Niessen, Pieter van Dommelen, Charles van Dommelen, Jan Joosten, Jaan Hermans, Piet Nijssen, Piet van de Munckhof, Graad Joosten.

Bovenaan: Handrie Peeters, Hay van de Munckhof, Bertus Kempen, Pierre Segers, Jac Joosten, Jeu van de Munckhof, Piet Keyzers, Herm Joosten, Theo Verhaegh, Jan Bos, Sjeng Berkers, Mat Janssen, Sjaar Joosten en Sjeng Lormans.

men de eerste prijzen op de concoursen moe. Er wordt zelfs over promotie gepraat. Uniformen komen binnen bereik dankzij Burgemeester Hoeijmakers. Als in 1965 het bestuur niet aan de wens van de directeur kan of wil voldoen om een nieuwe grote trom aan te schaffen, neemt Nico Tilman deze maar voor zijn rekening.

Opvallend is het in de zestiger jaren dat diverse keren de kascommissie de boeken bij de penningmeester niet heeft ingezien voor de jaarvergadering. Opvouwbaar pupiters kunnen er in 1967 aangeschaft worden omdat de Koningsfeesten, die in de plaats komen van de fancyfair, een erg goede opbrengst hebben. Wel wordt in dat jaar de zaalhuur verhoogd van f 200,- naar f 490,-. Om dat weer te bekostigen neemt men deel aan de carnavalsoptocht in Blerick. Een evenement waar men nog diverse jaren aan zal deelnemen.

Broeder Hyronimus overlijdt in 1968.

Met passende muziek brengt zijn fanfare hem naar zijn laatste rustplaats. Klein van stuk maar toch een groot man voor onze fanfare, zo mogen we hem wel typeren.

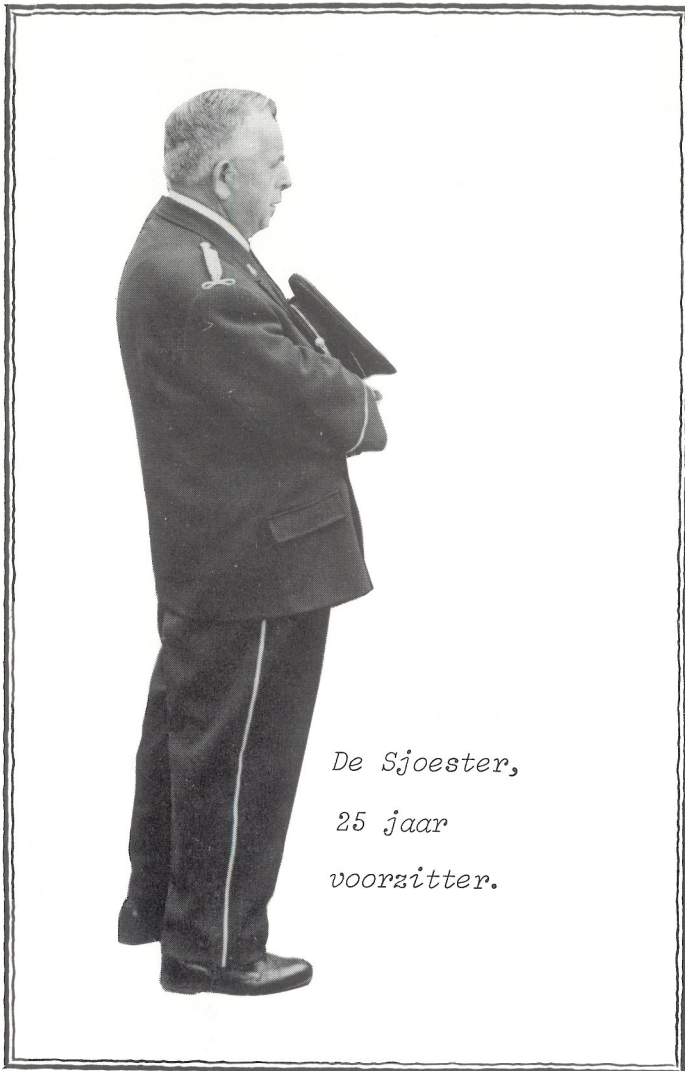
Financieel gaat het tegen de jaren 70 iets beter, doch ledenverlies en het feit dat er geen nieuwe leden meer opgeleid worden, doet het ergste vermoeden. Zal men nog toekomen aan het 25-jarig jubileum?

Het belangrijkste van de muziek staat niet in de noten. (Gustav Mahler)

---

*De Sjoester,
25 jaar
voorzitter.*

gebroken lidmaatschap gegeven wordt. Voor beiden de kroon op hun werk. Om de feestelijkheden ook naar buiten uit te dragen, wordt er in het voorlaatste weekend van Augustus een muziekfeest gehouden, waaraan 7 drumbands en 5 blaaskapellen deelnemen. Zondags heeft men 10 muziekverenigingen te gast. Voor deze feesten wordt bij een Reuverse firma een tent van 15 x 25 meter afgehuurd die geplaatst wordt tussen de Koningstraat en de boerderij van Thei Schreurs.

Ervaring in dat soort zaken heeft men totaal niet ; vandaar dat er diverse dingen fout lopen.

Om er enkele te noemen: Opbergruimten voor de koffers van de muzikanten is er niet. De koffers slingeren ergens in de tent vandaar dat het kan gebeuren dat de manden waarin de paukens opgeborgen worden, in de buurt van het buffet staan. Als het korps haar optreden beëindigd heeft en de paukens in de manden wil opbergen, blijkt in een der manden een muzikant van een andere vereniging te zitten.

Grote hilariteit bij de mandenzitter en zijn kornuiten doch de vereniging waarvan de manden zijn, is bijzonder onstemd. Een ander verhaal is : de dames moesten altijd met zijn tweeën zijn omdat er domweg geen slot zit op het kleine kamertje dat vrijdagavond nog bij een aannemer werd geleend en op zaterdagmorgen boven een ter plaatse gegraven gat wordt geplaatst. Voor de heren is er een balk op een tweektal palen getimmerd waaraan jute zakken worden bevestigd zodat ze niet in het open veld staan.

Zilveren jubileum

Het zag er aan het eind van de zestiger jaren naar uit dat de fanfare ter ziele gaat en mogelijk niet aan een zilveren jubileum toekomt. Doch juist dat dieptepunt is het begin van een nieuwe opleving. Hoe komt die opleving dan tot stand? Allereerst komen er aan het eind van de zestiger jaren diverse jonge bestuursleden die willen aanpakken.

Het begint met het aftreden van Willem Joosten als voorzitter, op de jaarvergadering in 1970.

Hai Boots wordt tot nieuwe voorzitter gekozen en geeft al dadelijk blijk van een rigoreuze aanpak. Om in April het 25-jarig jubileum te kunnen vieren, moet er van alles geregeld worden. Besloten wordt om in April receptie en een feestavond te houden, bij gelegenheid van het zilveren jubileum.

Mr. Frans Haffmans, die vanaf 1969 naast Dokter Smeets beschermheer is, heeft gezorgd dat er voor de jubilarissen, Sjeng Berkers, Wiel Koch, Corneel Bos en Willem Joosten (Sjoester), federatiespelden zijn. Voor Sjeng en Wiel de zilveren FKM-speld en voor de 25-jarige secretaris en 25-jarige voorzitter de gouden FKM-speld met smaragd. Het is een onderscheiding die normaal bij een 50-jarig onaf-

Corneel Bos, 25 jaar secretaris

Opbloei en successen

Er is aan het einde van de zestiger jaren financieel al een kleine vooruitgang. In 1970 wordt men na de vele jaren van armoede "rijk". De opbrengst van de receptie is voldoende om de feestavond bij het 25-jarig jubileum van te betalen. Uit het fonds "Sociale begeleiding" door Burgemeester Hoeijmakers gekreeërd, krijgt men een gift van f 2.000,--. De gemeentelijke subsidie wordt aangepast en levert bijna f 2.000,- op. De muziekfeesten in Augustus brengen ook nog eens f 2.000,-- op. Het is ongekend deze financiële weelde.

Problemen blijven er echter volop. Een behoorlijke bezetting in het korps heeft men niet al wordt er hard aan leerlingenopleiding gewerkt.

Aan het begin van 1971 heeft men weer 28 leden bij de fanfare en tien leerlingen. De drumband telt dan 7 werkende leden en 15 leerlingen.

Corneel Bos, nog steeds secretaris, spreekt in zijn jaarverslag over 1972 van een "gouden jaar". Het gaat duidelijk beter met de vereniging. "Wij zijn er weer bovenop", zo constateert Corneel. Voor Corneel persoonlijk moet dat een geweldige ervaring zijn geweest. Hijzelf echter gaat er niet op vooruit. Zijn gezondheid laat begin 1973 al duidelijk te wensen over. In het voorjaar belandt hij in het ziekenhuis waar hij dan vrij plotseling overlijdt. Samen met de Sjoester is hij jarenlang de motor van onze vereniging geweest.

Omdat er inmiddels erg veel jeugdige leden tot de drumband zijn toegetreden, schaft men in het begin van 1973, geheel uit eigen middelen, 20 nieuwe uniformen aan voor de drumband. Niet alleen de drumband groeit maar ook de fanfare. Aan het einde van 1973 heeft men 35 leden. Inmiddels is de contributie aangepast. Men betaalt als senior-lid f 20,- per jaar en de junioren f 10,--. Eind 1973 wordt Dhr. Hoppenbrouwers vervangen door Louis Roefs.

De groei blijft doorzetten in 1974 zowel muzikaal als financieel. De fanfare floreert. 34 Maal wordt door fanfare en/of drumband naar buiten opgetreden. Dat floreren geld kost, blijkt wel uit het feit dat de vereniging in 1974 f 22.000,- uitgaven heeft.

Met 2 bussen reist men in Oktober naar het Belgische Wieze waar men deelneemt aan de optocht bij gelegenheid van de Bierfeesten.

In 1975 wordt andermaal de contributie verhoogd.

De voorbereiding op het concours te Ransdaal wordt een zenuwtoestand. Zal de gewenste promotie wel volgen?

Een zevental echtgenotes van leden gaat te voet naar Panningen ter bedevaart om ook hun steentje bij te dragen aan het gehoopte succes. Bij aankomst is de kerk gesloten... dan gaat men maar ergens koffiedrinken.

Tijdens de generale repetitie komt dan het bericht van de bond en de organi-

Den Hop dirigeert in de kerk.

serende vereniging uit Ransdaal dat de tent is omgewaaid. Wat nu? Niemand weet het. Een week later gaat het concours door. De tent blijft deze keer wel staan en de promotie is een feit. Een fantastisch jaar aldus de secretaris in zijn jaarverslag.

In het voorjaar van 1976 komt het uniformcomité van de grond, dat in 2 jaar tijd f 27.000,-- op tafel brengt om de fanfare te voorzien van nieuwe uniformen. Deze uniformen worden in Juni 1977 aangeboden. Bovendien is er dan ook een nieuw vaandel. Doch voor het zover is, hebben we in April de droeve plicht om de "Sjoester" ten grave te dragen.

25 Jaar lang voorzitter, daarna als ere-voorzitter is hij de spil geweest in de moeilijke jaren. Samen met Corneel vormde hij een duo dat door dik en dun ging als het de fanfare betrof.

De fanfare staat dan aan de top en floreert beter dan ooit. Men heeft in 1977 f 33.000,-- aan inkomsten doch toch nog een nadelig saldo van f 5.000,--. 37 Maal wordt er door fanfare en/of drumband naar buiten opgetreden. Bovendien moet men nog zes maal aantreden om werk te verrichten. Het bestuur vergadert 14 keer en is 29 keer op pad voor vergadering elders, recepties enz.

Omdat 1977 toch wel erg druk bezet was, wordt tijdens de jaarvergadering begin 1978, besloten om het wat rustiger aan te doen. Het wordt dan wel rustiger met optredens maar aan muziek wordt volop gewerkt. Deelname van zowel drumband als fanfare aan een concours, brengen dit met zich mee. De resultaten zijn er dan ook naar. Voor beiden promotie. Het is dan inmiddels einde 1979. In dit jaar krijgt men bovendien nieuwe statuten, die notarieel worden vastgelegd.

Financieel gaat het in 1980 goed. Omdat er erg veel werk aan is, wordt besloten om de verjaardagsactie te stoppen.

Twaalf jaar heeft deze actie gelopen. In die twaalf jaar heeft men plusminus f 10.000,-- bijengeschaapt. Minstens evenvele malen werd er een kaart uitgeschreven en was er een bestuurslid voor op pad.

Tijdens de fanfarefeesten in 1980 wordt

De fanfare en drumband in 1977.

er een drumband-festival georganiseerd waaraan 13 drumbands deelnemen. Leo Pustjens jureert. In zijn jaarverslag spreekt de secretaris van een stijgende lijn in de muziek. Deze tendens zet ook in 1981 door. Er is een repetitiebezoek bij de drumband van 91% en 92% bij de fanfare. Dit is beslist niet slecht. 13 leden zijn er die geen enkele repetitie missen.

De drumband neemt in Helden deel aan een concours en promoveert voor de derde achtereenvolgende maal nu naar de eerste divisie.

Om de saxofonisten op een hoger niveau te brengen wordt begin 1982 een saxofoonleraar aangetrokken, Sef Tilmans uit Elsloo. Tot midden 1983 blijft hij eens in de veertien dagen komen. Dan wordt besloten deze lessen op te heffen omdat er bij diverse saxofonisten te weinig animo is.

In het voorjaar van 1982 wordt een onderling solistenconcours gehouden welk gejureerd wordt door Piet Aben uit Echt. Martin Hoesmakers, erevoorzitter van onze vereniging, overlijdt in de herfst plotseling. Onze fanfare is met muziek in complete bezetting aanwezig om de begrafenis met muziek op te luisteren. Na twaalfeneenhalf jaar voorzitter te zijn geweest, geeft Hai Boots aan het einde van 1982 te kennen, te willen stoppen als voorzitter. Piet Nijssen is degene die hem opvolgt. Over de kwaliteiten van Hai hoeft verder niets gezegd te worden als men dit hoofdstuk tot hier gelezen heeft.

Reeds lang is het de wens geweest van het bestuur om het oude vaandel in een daarvoor geschikte kast uit te stallen. In de loop van 1983 wordt dit verwezenlijkt. Alles wordt in eigen beheer ge-

maakt om de kosten te drukken. Desondanks gaan de kosten de f 1.000,-- te boven.

De gemiddelde lezer zal er niet bij stilstaan wat een fanfare en drumband jaarlijks kost maar misschien is het interessant om te weten dat er in 1983 ruim f 62.000,-- wordt uitgegeven, dat is f 1.200,-- per week.

De fanfare neemt in Oktober deel aan een concours. Plaats van handeling is Horn. Voor de derde maal in successie wordt er promotie behaald, deze keer scoort men 296½ punt.

Begin 1984 gaat men een kansje wagen voor de wimpel doch de concurrentie is gewoon een stuk beter. Toch weet men nog 294 punten te behalen ; beslist een goede prestatie !

Nu, begin 1985 kan men alleen maar constateren dat de fanfare geen gemakkelijke tijd tegemoet gaat.

Het ledenaantal gaat iets achteruit weliswaar worden er nog diverse leerlingen opgeleid doch omdat men op een veel hoger niveau musicceert dan een aantal jaren geleden, worden aan die leerlingen ook meer eisen gesteld voordat ze tot de fanfare of drumband kunnen toetreden.

Wilt gij weten of een gemeenschap goed geregeerd wordt en goed van zeden is, hoort haar muziek. (Confusius)

Carnavalsoptocht in Blerick 1972.

De drumband

Oprichting van de drumband als zodanig heeft nooit plaatsgevonden. De geschiedenis van onze tamboerkorps loopt vanaf de oprichting van de vereniging in 1945. Bij de eerste optredens op straat en bij concerten beschikt men over 2 tamboers, omdat er twee kleine trommen zijn, mogen we dit aannemen. Het repertoire bestond alleen uit de modelmars zoals die door de legerkorpsen alom gespeeld werden.

De instructie zal waarschijnlijk gegeven zijn door de Heer Crijns.

In 1948 komen we voor het eerst de naam tegen van Dhr. Wijns uit Meijel, die les komt geven aan inmiddels 4 tamboers. Hoe vaak er gerepeteerd wordt en hoe lang Wijns is gekomen, is niet bekend. Na hem komt Dhr. Jacobs uit Panningen de tromlessen verzorgen. Waarschijnlijk is dit pro-Deo werk geweest want nergens is terug te vinden dat hem een vergoeding wordt betaald. Zijn naam komen we tegen in 1950, 1951 en 1952. Hoe vaak en hoe lang er gerepeteerd wordt, is ook niet bekend.

In 1953 wordt Lei Sonnemans uit Kessel benaderd om repetitie te komen geven. Hij komt één keer in de maand voor f 6,-.

Een probleemkind blijkt de drumband te zijn. Dat mag blijken uit de vragen die tijdens de vergaderingen steeds weer opnieuw hierover gesteld worden. Sonnemans wordt in 1958 opnieuw benaderd door het bestuur. Men wil het nu toch serieus aanpakken. Enkele bestuursleden zullen zich speciaal met de tamboers gaan bezighouden. Bij Schenkelaars worden twee halfdieptrommen met koordbespanning aangeschaft. Kosten f 200,--. Dhr. Tilman neemt de kosten voor zijn rekening.

In 1959 volgt Gerrit Greijn uit Helden Dhr. Sonnemans op. Het werk van Sonnemans en Greijn begint zijn vruchten af te werpen. De drumband krijgt gestalte. Een ledenwerf-actie wordt gehouden in 1961, welke een aantal jeugdleden oplevert. Chris Keijzers en Willem Joosten (Vandaal) houden een inzamelings-actie om twee nieuwe dieptetrommen te kopen

(242,--), welke royaal slaagt. Einde 1962 vertrekt Greijn en komen 2 leden plus de tamboermaitre, Jan Tielen, van de drumband uit Maasbree die in die jaren geweldig floreert, de repetities verzorgen.

Jan Tielen zorgt voor de exercitie. Deze ze wordt evenals de repetitie gehouden in de oude lagere school.

Vermeldenswaardig is ook het feit dat Jan Tielen geheel pro-Deo komt. Slecht weer kende hij niet.

Dhr. Muysers is de man die de repetities leidt terwijl Dhr. Peeters als dieptrommer assisteert. In het begin functioneert dit prima doch na verloop van enige maanden haakt Peeters af.

De exercitie voor zover die nodig is, wordt na een jaar ook voldoende beheerst zodat Tielen ook afhaakt.

Men raakt steeds weer op een dood spoor omdat domweg de marsen uit het hoofd geleerd worden en niet via noten op papier.

Als in 1963 Dhr. Muysers ook vertrekt, zal het bestuur uitzien naar een bekwaam leraar, welke goed thuis is in de drumbandmuziek. Hij wordt gevonden in Liessel in de persoon van Hub van Eijk. In September 1963 komt hij vanuit Liessel op de bromfiets wekelijks naar Koningslust. Dat de keuze van het toenmalige bestuur een erg goede is geweest blijkt wel uit het feit dat Hub nu in 1985 nog steeds als instrukteur aan onze drumband verbonden is.

Met de komst van van Eijk wordt er ook begonnen met het leren lezen van muziek en met een andere stokvoering, hetgeen voor diverse leden nogal problemen oplevert. Deze besluiten vervolgens te vertrekken.

In September 1965 worden de acht overgebleven tamboers voor het eerst in uniformen gestoken en nemen zij voor het eerst deel aan een concours. Met acht tamboers en zonder tamboermaitre behalen ze op 25 September in Bostel de 2e prijs met 116½ punten in de derde afdeling. Achteraf lijkt dit een lachertje maar toen was het een prestatie van formaat.

Het volgende concours waaraan deelgenomen wordt, vindt plaats in Juni 1968

De drumband in 1961: Wim Nelissen, Wie Lormans, Wie Bos, Jac Keysers en Sjaan Wij-nands.

Een subliem optreden in de sporthal "De Wet teling" te Venray. Eerste prijs met promotie.

te Liessel. Hier wordt een eerste prijs behaald met 128 punten. Als tamboermaitre fungeert Jan v. Dommelen. Jeugdleden komen en er wordt hard gewerkt om de drumband verder uit te bouwen. Buiten de wekelijkse repetitie geven Mat Zelen en Frans Koch nog een extra repetitie.

In 1973 wordt voor het eerst deelgenomen aan een concours, georganiseerd door de Limburgse Bond van tamboerkorpsen. In Horst haalt men in de derde divisie een eerste prijs met 180½ punt.

Het volgende jaar, 1974, gaat men weer op concours. Ditmaal in Swalmen. Inmiddels 18 tamboers sterk en als tamboermaitre Mat Zelen wordt andermaal een eerste prijs behaald. De jeugd zal nog even geduld moeten hebben.

Er is erg hard gewerkt onder leiding van Hub van Eijk als men in 1976 in Venray op concours gaat. Misschien zit er wel een promotie in. Hiervoor zijn 192 punten nodig. Na een subliem optreden is er hoop op. Inderdaad, met groot machtsvertoon, 206 punten, wordt de begeerde promotie behaald. Men zal voortaan in de 2e divisie optreden.

Op 5 December reist men naar Kerkrade waar men met 11 andere drumbands mag uitmaken wie zich Limburgs kampioen mag noemen. Ditmaal 198½ punten en een eervolle derde plaats.

De drumband bloeit. In 1979 gaat men in Maastricht op concours, voor het eerst in de tweede divisie.

Liefst 209 punten worden er behaald, wederom een royale promotie. Slechts 7 punten verwijderd van lof der jury.

Hub van Eijk met links Anja Joosten en rechts Truus Lormans.

De kampioenswedstrijden in Stein stellen echter teleur. Er worden 192½ punt behaald en een vierde plaats.

In September 1981 gaat men opnieuw op concours. Dit maal dichtbij, nl. in Helden. Hier wordt een erg goede prestatie geleverd. Een ruime eerste prijs met 296½ punten.

Attente lezers zullen zich verbazen over deze punten. Het ligt aan het feit dat inmiddels een ander puntensysteem doorgevoerd wordt. Nu wordt er uitgegaan van maximaal 360 punten, voorheen was dat 240.

Een volgende concours zal mogelijk in 1986 plaatsvinden want dan zijn 5 jaren verstreken en volgens de reglementen moeten men dan weer aan een concours deelnemen. Of er dan ook successen weggelegd zullen zijn is moeilijk te voorspellen. Handhaven in die eerste divisie, de op een na hoogste, zal al een hele prestatie zijn. Feit is echter dat onze drumband zoals zij in die 40 jaar gegroeid is, niet meer weg te denken is bij onze vereniging. Niet alleen op de buitenoptredens maar ook aan de concerten van de fanfare geven zij met hun concertwerken een aangenaam tintje waar menige vereniging uit de omgeving met bewondering van geniet.

Dat het bestuur met het aantrekken van Hub van Eijk in 1963 een verstandig besluit nam, mag voor iedereen duidelijk zijn. De magere jaren in het begin en het ledenverlies toen Hub naar een verantwoord systeem ging ombouwen, kunnen niet verhinderen dat de combinatie Eendracht Maakt Macht - Hub van Eijk een erg goede is.

Mat Zelen, in afwachting van de uitslagen.

Dirigenten en concoursen

De geschiedenis van een fanfare wordt niet alleen gekenmerkt door leden en bestuursleden. Een erg belangrijke factor is de kwaliteit van de muziek, die wordt vastgelegd door de resultaten welke op concoursen behaald worden. Die resultaten zijn weer afhankelijk van de kwaliteit van de muzikanten maar ook voor een erg belangrijk deel van de kwaliteit van de dirigent.

Het is niet de bedoeling hier op een rijtje te zetten welke van de dirigenten die onze fanfare in de loop der jaren gehad heeft, goede of slechte waren. In ieder geval is het wel zo dat de eerste dirigenten zich missionaris gevoeld moeten hebben. Immers van zangvereniging naar fanfare omschakelen is niet niks en voordat iedereen in de gaten had dat een blaasinstrument bespeeld diende te worden en geen "toeht" was waarop je kon "toehten", waren er al enkele decennia verstreken.

Gelukkig was de eerste dirigent wel een man die begreep waar hij mee bezig was. De discipline die Crijns eiste, bracht diverse leden in verlegenheid of ze schrokken er dusdanig van, dat men afhaakte. Hij was een man die bezeten was van muziek. Hiervan wist hij zelfs iets over te brengen doch er waren ook muzikanten die nergens vatbaar voor waren. Toen Crijns in de zomer van 1953 vertrok nam Toon Hendriks de directie over. Afkomstig uit de regio Venray en woonachtig in Maasbree, kreeg hij de ondankbare taak om Crijns op te volgen. Ondankbaar omdat Crijns een persoonlijkheid was, ondankbaar ook omdat de kater van het concours in Montfort nog doorwerkte en dat de herkansing van Groenlo in feite niet benut was. In hoeverre hij echt verstand had van blaasmuziek is niet bekend. Als organist stond hij zijn mannetje wel. Dat hij in 1956 zijn biezen kon pakken, lag niet alleen aan hem, hij had de pech op het verkeerde ogenblik in te stappen.

De opvolger van de Heer Hendriks was H. Schenkelaars uit Eindhoven. Een man die we in 1952 bij de voorbereiding op het concours te Groenlo al eens tegenkwamen. Hij zou de fanfare uit het dal komen halen. Tegelijkertijd was er aan de lagere school een onderwijzer die ook voor de fanfare voelde, Dhr. Hetteler. Hij recruteerde de leerlingen van de 3 hoogste klassen practisch allemaal als aspirant lid van de fanfare. De meesten hielden het vaak al na enkele weken voor gezien omdat Schenkelaars niet zo best met jeugd om kon gaan. De fanfare leefde inderdaad weer op en men toog naar Kessel op concours. Ditmaal een tweede prijs met 246½ punten. Er werd gespeeld op diverse door Schenkelaars geleende instrumenten, want de instrumenten waar slecht; vandaar dat Schenkelaars erop aandrong om ze te vervangen door nieuwe.

Hij eiste zelfs dat ze vervangen moesten worden; anders zou hij opstappen en zat men zonder dirigent. Hij was niet alleen

dirigent, een zakenman was hij ook. Hij had namelijk een instrumentenfabriek en instrumentenhandel, vandaar dat hij vaart zette achter de vernieuwing van instrumenten. Het bestuur zwichtte en kocht voor ruim f 7.000,-- nieuwe instrumenten. En ... Schenkelaars vertrok toch.

We zijn inmiddels in 't jaar 1957 als men Mat Ebisch uit Panningen aantrekt als dirigent. Er is behoefte om een daad te stellen. De vereniging heeft de periode Schenkelaars als een miskleum ervaren. Men gaat weer werken. In Maart 1958 nemen 10 leden deel aan een solistenconcours te Baarlo. Van deze 10 weten er 7 een eerste prijs te behalen. De jury wordt gevormd door Th. v. Overveld en Fr. Jakma.

In de zomer van 1958 trekt men naar Helden om deel te nemen aan een bondsconcours. Er is hard gewerkt. In vier weken tijd 14 repetities is niet niks. En weer geen eerste prijs. 246½ Punten, een tweede prijs. Ook nu weer is men teleurgesteld. Men gaat het elders zoeken. Drie weken later zit men weer tegenover een jury. Ditmaal in Zeeuws-Vlaanderen in St. Janssteen. Reiskosten f 625,-- plus de kosten van weer extra repetities enz. Men heeft er wel wat voor over om een eerste prijs af te dwingen, en ja hoor; dit maal lukt het !

Net op het nippertje wordt met 264 punten een eerste prijs behaald. Voor het eerst tijdens een bondsconcours. Uiteraard is de feestvreugde groot.

De periode Ebisch duurt tot Maart 1959, dan moet hij wegens gezondheidsredenen afscheid nemen.

Zijn opvolger wordt Lei Niessen, zoon van M. Niessen uit Helden die in de periode Crijns onder-dirigent was.

In Juli 1961 gaat men met Niessen op concours in Lottum. Voor het eerst op een Limburgs Bondsconcours wordt een eerste prijs behaald, royaal zelfs met 271 punten.

Deze prestatie wordt door de Limburgse Bond gehonoreerd met een uitnodiging voor de Limburgse kampioenswedstrijd in Valkenburg. Erg ijverig wordt er weer geoefend. Jean Weerts uit Linne komt Lei Niessen assisteren met de voorbereidingen. Er wordt voor Koningslustste begrippen erg hoog gescoord nl. 280½ punt. Het is 7½ punt te weinig om de wimpel te behalen. Ook de andere verenigingen in de derde afdeling reiken niet hoog genoeg.

Op verzoek van Lei Niessen wordt in April 1963 een andere dirigent gevonden in de persoon van G. Grootenhuis.

Lei Niessen blijft aan de fanfare verbonden als onderdirigent en om de leerlingen op te leiden, iets waarvoor Grootenhuis geen tijd heeft. Hij is er ook niet de ideale man voor. Nors en stug als hij is, is hij zelfs voor sommige volwassenaars niet soepel in de omgang. Een jaar na zijn benoeming wordt er in het Gelderse Druten aan een concours deelgenomen. Resultaat 272 punten, een ruime eerste prijs.

Weer een jaar later, men is voor het eerst in nieuwe uniformen gestoken, gaat men weer op concours; nu in Gennep. Men behaalt 265½ punt; nèt een eerste prijs !

Andermaal een uitnodiging om deel te nemen aan de Kampioenswedstrijd in Linne. Weer geen wimpel maar wel een eerste prijs met 278½ punt.

Er komt nu een periode in de vereniging van moeheid wat zeer begrijpelijk is want in 7 jaar tijd is men 6 maal op concours geweest en ook 6 maal heeft men een eerste prijs behaald.

Die moeheid was niet alleen bij de leden maar het bestuur leed er ook onder. Voeg daarbij een dirigent die niet soepel in de omgang is en de vereniging staat aan de rand van de afgrond. Na verloop van tijd kwamen er amper 15 mensen regelmatig naar de repetitie. In 1969 grijpt het bestuur in. Dhr.

Grootenhuis krijgt de eer en hij bedankt zich wegens gezondheidsredenen. Erg moeilijk is het nu om een geschikte dirigent te vinden. Men kan hem amper iets aanbieden. De fanfare ligt platweg gezegd op haar gat.

Toch werd er iemand gevonden die er wel aan wilde beginnen.

Dhr. Hoppenbrouwers uit Someren. Hij heeft helemaal niets te verliezen. Als dirigent heeft hij geen naam, dus hij kan alleen maar winnen. Dat deed hij dan ook. Binnen de kortste keren is hij de gevierde man, moppentapper van de bovenste plank en liefhebber van een pilsje.

1975 De jeugd bij elkaar.

"Den Hop", zoals hij zichzelf noemde, weet er weer een clubje van te smeden en samen met Lei Niessen, die nog steeds onderdirigent is, gaat men muzikaal ook de goede kant op.

In 1972 is men zover om weer eens op concours te gaan. Men moet zelfs, wil men niet degraderen.

Met een beetje schrik gaat men naar Ubachsberg. De voldoening is groot als men met 266 punten een eerste prijs behaald. De fanfare is weer terug van weggeweest.

Doch er zit ook een schaduwzijde aan, hoe nu verder?

Concoursen Fanfare

		<u>Afd.</u>	<u>Punten</u>	<u>Prijs</u>	<u>Dirigent</u>
1951	Tungelroy	4	334	1e	Crijns
1952	Montfort	3	198	3e	Crijns
1952	Groenlo	3	46	2e	Crijns
1956	Kessel	3	246½	2e	Schenkelaars
1958	Helden	3	248	2e	Ebisch
1958	St. Janssteen	3	264	1e	Ebisch
1961	Lottum	3	271	1e	Niessen
1961	Valkenburg	3	280½	1e	Niessen
1964	Druten	3	272	1e	Grootenhuis
1965	Gennep	3	265½	1e	Grootenhuis
1965	Linne	3	278½	1e	Grootenhuis
1972	Ubachsberg	3	266	1e	Hoppenbrouwers
1975	Ransdaal	3	291	1e + prom.	Roefs
1979	Beek	2	288	1e + prom.	Roefs
1983	Horn	1	298½	1e + prom.	Roefs
1984	Heerlen	1	294	1e + prom.	Roefs

De concoursen in Valkenburg, Linne en Heerlen waren kampioenswedstrijden. De wimpel werd nergens behaald.

"Den Hop" is een gevierd man en heeft geweldig werk verricht maar als er over enkele jaren weer naar concours wordt gegaan, is men dan wel weer tevreden met een eerste prijs? Het bestuur is bang dat ze met Hoppenbrouwers niet hoogerop komt. Doorgaan betekent straks weer verval van de vereniging. Het besluit wordt genomen; Hoppenbrouwers krijgt zijn ontslag.

Nu moet er een nieuwe man gezocht worden. Omdat men niet eeuwig in die derde afdeling wil blijven hangen en omdat men inmiddels financieel redelijk in de middelen zit, zal er gezocht worden naar iemand met conservatorium-opleiding en zo mogelijk beter dan de middelmaat. Er wordt een lijstje gemaakt van eventuele kandidaten.

Hierop staan twee mensen die bezig zijn aan het laatste jaar van het conservatorium en die aanbevolen worden door de betreffende directeur. Hun puntenlijsten liegen er niet om, doch ervaring hebben ze nog niet. De andere twee mensen zijn beide ervaren; hun namen worden met een zeker ontzag uitgesproken. De prestaties die ze geleverd hebben, liegen er niet om.

Met een van deze twee, Louis Roefs uit Baarlo, wordt contact gezocht. Men komt al snel tot overeenstemming.

Nu zal het dan moeten gebeuren. Men heeft een dirigent die weet waar Abraham de mosterd haalt en een bestuur dat aan wil pakken. Aan ledenwerving wordt gedaan en jeugdleden worden beter opgeleid. Kortom, er wordt hard gewerkt. In 1975 is men zover. Roefs wil nog niet maar het bestuur wil resultaten zien want daarmee kan het gevoerde be-

Heerlerheide. Weer geen Limburgs kampioen.

leid gerechtvaardigd worden. In Ransdaal gaat men op concours. Liefst 291 punten behaald men, een ongekende weelde.

Promotie voor de eerste keer in het dertigjarige bestaan van E.M.M. Uiteraard groot feest in Koningslust.

Aan de uitnodiging om deel te nemen aan de Limburgse Kampioenschappen, wordt geen gehoor gegeven.

Vier jaar later zit men weer op het podium, voor het eerst in de tweede afdeling. Nu in Beek en ja hoor, weer promotie, zij het op het nippertje met 288 punten.

Bijna ongelooflijk, vier jaar geleden nog uitkomend in de derde afdeling en nu gepromoveerd naar de eerste afdeling. Ook nu wordt afgezien van deelname aan de kampioenswedstrijden.

Tien jaar nadat de samenwerking E.M.M.-Roefs tot stand is gekomen, is het weer prijs. Nu in Horn, uitkomend in de eerste afdeling wordt er weer een eerste prijs behaald met promotie naar de afdeling uitmuntendheid. 298½ punt, het hoogste aantal punten ooit door onze fanfare behaald. Omdat dit de laatste kans is wordt begin 1984 aan de kampioenswedstrijden deelgenomen. Hiervoor reist men naar Heerlerheide. Het resultaat is opnieuw goed met 294 punten maar toch gaat de wimpel naar de concurrentie die beduidend beter is. Als troost mag gelden dat deze fanfare enkele jaren geleden nog 2 afdelingen hoger geklasseerd was en vrijwillig degradeerde.

Nu anno 1985 is men reëel genoeg om te begrijpen dat de gouden tijden van de promoties achter ons liggen. Voorlopig zal het geen promoties meer geven want het niveau waar men nu beland is, is moeilijk genoeg om zich in te kunnen handhaven.

Vreugde na de promotie in Beek; Piet Nijssen en Jan van Dommelen

Blaaskapel

Zoals dat bij wel iedere fanfare of harmonie het geval is, heeft ook fanfare E.M.M. een blaaskapel.

Aan de wieg van die blaaskapel heeft Hub van Nisselroy gestaan. Hij was het immers die al een blaasinstrument bespeelde voordat er in Koningslust een fanfare was.

Het was gebruikelijk dat meestal de betere muzikanten extra klusjes, zoals het opluisteren van fancy-fairs, Cecilia-avonden enz. op zich namen. Dit gebeurde dan in een beperkte bezetting en in feite was de blaaskapel gevormd.

In het begin, zo rond 1954, gebeurde dit maar sporadisch. Doch later toen er in Koningslust een Carnavalsvereniging van de grond kwam, was de behoefte aan een blaaskapel aanwezig en uiteraard moest er ook opgetreden worden om het carnavalsgebeuren te doen slagen. Stond dit clubje aanvankelijk onder leiding van Hub van Nisselroy, later vanaf 1960 was het Mat Janssen die zich hiermee bezig hield. Er werd toen ijverig gerepeteerd en in 1963 werd zelfs deelgenomen aan een kapellen-festival in Hout-Blerick, waar een eerste prijs werd behaald.

Later in de jaren 60-70 werd het blaaskapellen-gebeuren voornamelijk een carnavals-gebeuren. Probleempjes waren er regelmatig maar konden meestal opgelost worden. Problemen met de fanfare zijn er nooit geweest; gelukkig heeft men de fanfare altijd voor de blaaskapel gesteld.

Tegenwoordig zit er nogal veel jeugd in de Hofkapel zoals ze meestal genoemd wordt.

Als muzikaal leider trad Jan van Dommelen de laatste jaren op. Sinds 1984 heeft Jan Swinkels de leiding. Naast

het Carnaval treedt men ook op tijdens het Jeugdcarnaval van de OJB, terwijl men de laatste jaren ook vaste gast is bij het steltlopen van de OJB.

Blaaskapel 1978. Gehurkt Jan Swinkels, Hub Derix, Piet Berkers. Staande: Sjeng Berkers Piet Nijssen, Jan van Dommelen, Charles van Dommelen, Piet Keysers, Sjeng Lormans en Ton Lormans.

Bestuursleden

Willem Joosten	1945-1972	
Corneel Bos	1945-1973	
Hub v. Nisselroy	1945-1962	
Jac Janssen	1945-1946	1955-1961
Willem Joosten	1945-1963	
Naad Hermans	1945-1952	
Chris Joosten	1945-1956	
Toon Lormans	1945-1959	
Toon Janssen	1945-1948	
Chris Keijsers	1946-1967	
Willem Berkers	1948-1974	
Sjang Janssen	1955-1968	
Nico Tilman	1956-1967	
Maan Wijnands	1959-1963	
Geel Kurvers	1961-1965	
Jac Bos	1961-1963	
Mat Janssen	1962-1967	
Martin v.d. Munckhof	1963-1965	
Sjeng Lormans	1963-1969	1980-
Harry Caelers	1965-1973	
Jeu Ummenthun	1965-1975	
Jac Berkers	1967-	
Piet Geelen	1967-1968	
Frans Koch	1967-	
Hai Boots	1969-	
Thei Schreurs	1969-1976	
Jan Vullings	1969-1971	1976-
Jan Smedts	1970-	
Piet Nijssen	1971-	
Jan Joosten	1972-1976	
Jo Rongen	1973-1985	
Mat Zelen	1973-1979	
Pierre Bots	1974-	
Jan Winkelmolten	1975-1977	
Wiel Janssen	1976-	
Jac Kempen	1977-1980	
Wim Vullers	1979-	

Jaan Hermans, Sjaar Joosten en Hub van Nisselroy tijdens een fancy-fair.

Erevoorzitter Martin Hoeymakers voor het nieuwe vaandel.

Uniformen

Het belangrijkste voor een fanfare zijn uiteraard blaasinstrumenten; zonder kan men niet. Maar naast instrumenten horen er ook uniformen voor de muzikanten te zijn, althans zo denkt men nu. Deze zienswijze hebben de bestuurders de eerste jaren van onze fanfare ook, doch de middelen ontbreken vandaar dat iedereen in zijn zondagse pak verschijnt als er opgetreden moet worden.

In Mei 1948 wordt echter het eerste initiatief genomen om te komen tot een zekere uniformering. Bij de Firma Gerrit Groot in Hoorn worden 39 petten besteld voor de prijs van f 11,75 per stuk. De leden betalen de petten zelf door een maandelijkse bijdrage. Aan die petten wordt in 1950 nog een speldje toegevoegd. Bestuursleden hebben bovendien ook nog een speldje met daarop "bestuur". Niet direct met uniformering in verband staat de aanschaf van een tromwagentje, een tweewielige handwagen waarop de grote trom geplaatst kon worden, maar met de uiterlijke verschijning van de fanfare had het wel te maken. Dit wagentje werd gemaakt door dorpssmid Jac Vullings voor de prijs van f 40,50.

Vóór de tijd van het tromwagentje werd de grote trom op de rug van een vrijwilliger gedragen, die hiervoor een klein geldbedrag kreeg of een paar consumpties. Het zal echter tot 1964 duren voordat er serieus aan uniformen gedacht wordt. Dan wordt een uniformcomité gevormd met aan het hoofd, Burgemeester Hoeijmakers. In één jaar tijd weet men de benodigde financiën bij elkaar te krijgen.

Hoe en op welke manier is niet duidelijk geworden. Wat wel bekend is, is dat Martin Hoeijmakers wel aan de centen weet te komen als hij ergens zijn zinnen op gezet heeft. Voor zijn werk wordt hij bij de aanbidding van de uniformen, in September 1965, tot erevoorzitter benoemd.

De uniformen worden geleverd door Graad Gommans uit Panningen, die ook voor aanvullingen en aanpassingen zorgt.

Twaalf jaar hebben deze blauwe uniformen dienst gedaan.

In 1973 blijkt door de grote groei van de drumband dat, vooral jonge dames, het wenselijk is dat er voor de drumband geheel nieuwe uniformen aangeschaft worden welke geheel uit eigen middelen gefinancierd worden.

Tijdens de jaarvergadering begin 1976 wordt voor het eerst gepraat over vervanging. Op 18 Maart hebben enkele bestuursleden uit de fanfare een aantal mensen uit Koningslust bijeengeroepen in Café de Brookhut om te komen tot de oprichting van een uniformcomité. Voorzitter wordt J. Kempen. Met een nimmer aflatende ijver en enthousiasme worden er allerlei acties op touw gezet. In anderhalf jaar tijd weet men de benodigde gelden, ruim f 27.000,- bij elkaar te krijgen.

Bij de aanbidding van de nieuwe uniformen, 5 Juni 1977, is er tevens een nieuw vaandel gemaakt door een van de leden van fanfare E.M.M., Mat Janssen. Uiteraard had zijn vrouw Francien er ook een erg groot aandeel in.

Nu anno 1985 loopt de fanfare nog in deze zwarte uniformen die geleverd werden door de Firma Pisa uit Eindhoven. De drumband wordt nog gesierd met de uniformen uit 1973 die toen geleverd werden door de Firma van de Wouw uit Tilburg.

Kuub Kempen, voorzitter van het uniformen comité biedt symbolisch de nieuwe uniformen aan.

---

*Wo man singt,
da lässt dich ruhig nieder,
denn böse Menschen haben keine Lieder.*

Cecilia-vieringen

Volgens de legende werd St. Caecilia in het jaar 189 ten tijde van Keizer Marcus Aurelius op 22 November begraven in de catacomben van Callistus waar ook diverse Pausen begraven werden. Pas in de 5e eeuw komt deze legende tot leven; zij verhaalt de verbintenis van de H. Caecilia met een harp, vandaar dat zij op een zeker ogenblik tot patroon wordt gemaakt van alles wat met muziek te maken heeft.

Vandaar dat ook bij onze fanfare die datum, 22 November, St. Caecilia gevierd wordt. St. Caecilia was een maagd en martelares.

De feesten zoals die vooral de eerste 25 jaar bij onze fanfare gevierd werden, hadden echter weinig met "maagdelijkheid" te maken want ze stonden bekend als "vreet en drank feesten". Meters braadworst werden er verslonden door leden en ere-leden zoals de donateurs toen genoemd werden. Diverse jaren reed Roetje Ghielen met een bus naar Koningslust om de donateurs buiten Koningslust naar dit E.M.M.-feest te brengen.

Om een indruk te geven wat er zoal geconsumeerd werd, vinden we in het kasboek bij de diverse nota's, in November 1950, de nota van de slager, die er als volgt uitziet: 27½ kg. braadworst, 1 kg. gehakt, 4½ kg. soepvlees en 24 kg. coteletten. Er werd ook getraceerd op goeie sigaren à f 0,20 (73 stuks).

's Morgens al werd het feest ingeluid met een H. Mis in de Parochiekerk, waarna naar het clublokaal werd gegaan om een koffietafel te gebruiken. Rond het middaguur was er erwtensoepp. Na de middag werden de andere Café's bezocht zodat men tegen de avond niet rechtlijnig huiswaarts keerde. Tegen acht uur verzamelde men zich dan weer, ditmaal met echtgenotes om een warme maaltijd te gebruiken. Diverse verhalen doen nu nog de ronde over hoeveel centimeter worst bepaalde personen opaten maar ook van mensen die de worst niet op konden en ze in het servet in de broekzak stopten. Na het eten werd de avond verder gevuld met dans en/of humoristen.

In 1948 schijnt er een fiets in de vernieling geholpen te zijn. Wie en hoe is een vraagteken? We kunnen dit konkluderen uit een vraag tijdens de jaarvergadering die hierover gesteld werd.

Na verloop van jaren komt men tot de konklusie dat deze vorm van de Caecilia-viering niet meer te betalen is en gaat men soberder eten en tevens verdwijnt de viering overdag.

Tegenwoordig bestaat de viering uit een avondmis op Zaterdagavond waarna in Zaal Juliana een koffietafel gebruikt wordt. Een orkest zorgt daarna dat men nog een dansje kan maken.

Wat er nog over is van het kiosk. Een ruïne

Het kiosk

Lezen we reeds eerder bij de Zangvereniging dat men voor de oorlog een kiosk gebouwd heeft in het bos van de broeders; in de loop der jaren is dit kiosk totaal onderkomen.

In de zomer van 1949 worden er plannen gesmeed om het weer op te knappen. Men ziet de open ruimte in het bos waar het kiosk staat als een plek om muziekfeesten te houden.

In overleg met de Broeder-overste van het klooster, de eigenaar van het bos, wordt er in de zomer van 1950 hard aan gewerkt. Vaandeldrager Wiel Koch zal het werk verrichten met hulp van diverse andere leden.

Wiel Koch krijgt hiervoor een vergoeding van f 35,--. Aan materiaal wordt ongeveer f 130,-- uitgegeven, waarvoor men 1000 kilo cement, 950 kleine klinkers etc. heeft. Huize Koningslust neemt f 50,-- van de kosten voor haar rekening.

Begin Augustus is het kiosk dan gereed. De festiviteiten rond de opening nemen 2 dagen in beslag. Allereerst wordt er Zaterdag 5 Augustus een openluchtbal gehouden. Op Zondag 6 Augustus betreden diverse zusterverenigingen het nieuwe kiosk bij gelegenheid van een groots opgezet muziekfeest.

Het kiosk en de open ruimte in het bos worden daarna nog een aantal keren gebruikt doch rond de jaren zestig wordt het door de jeugd gesloopt.

In 1979 heeft het bestuur weer plannen om de puinhoop die er nog van over is, te herstellen.

Bij de gemeente wordt geïnformeerd of men van gemeente wege medewerking wil geven. Nadat B en W zich ter plekke op de hoogte gesteld hebben, geven zij een negatief advies. Zij kunnen geen financiële medewerking verlenen en ook geen mankracht en materiaal leveren.

Als de fanfare het geheel moet financieren wordt het een te kostbare zaak zodat het kiosk er nog steeds verval- len bijligt.

Tijdens de fanfarefeesten van 1983 bood Ger Bos aan zich van zijn haardos te laten ontdoen. Jac Jeucken, die normaal koeien schoor zou het varkentje wel even wassen. Deze spontane actie leverde ruim f1500,- op, waarvan f1000,- naar het adoptiekind Caroline ging.

Fanfarefeesten

Toen men in 1970 voor de eerste keer Muziekfeesten opzette in een tent, had men beslist nog geen idee wat er in de loop van de jaren uit deze feesten zou gaan groeien. Wie in Koningslust is er nog nooit geweest? Je zult ernaar moeten zoeken, misschien een zuigeling maar die vind je tegenwoordig ook nog maar sporadisch.

Voor de fanfare zijn deze feesten de belangrijkste bron van inkomsten, al vele jaren lang.

Wat indertijd begint in een tent van 375 mtr.² is inmiddels uitgegroeid tot een tent van 700 mtr.²

Nadat men aanvankelijk bij de boerderij van Thei Schreurs aan de Koningstraat staat, verhuist men enige tientallen meters naar een weiland. Ook dit wordt ter beschikking gesteld door Thei Schreurs.

Meer centraal zit men in 1973, dan worden de feesten gehouden op een braak liggend terrein, eigendom van de gemeente, naast Zelfbediening Hermans. Erg veel hoogteverschil zit er in dit perceel, wat telkenjare veel extra werk oplevert bij het leggen van de vloer. Tot 1979 duurt deze toestand, dan kan men niet meer over dit terrein beschikken. Goede raad is duur. Wat nu?

Het kerkbestuur biedt uitkomst, men mag het grasveld tussen kerk en school gebruiken. Een ideaal terrein. Als waardering voor deze geste schenkt men aan de kerk een bedrag van f 500,--. In de loop der jaren is dit een traditie geworden, ook nu nog nu het terrein van de gemeente is. Enkele jaren geleden heeft de gemeente deze ruimte laten beklankeren en het de bestemming Evenemententerrein gegeven.

Het is de opzet van de feesten om steeds een zo breed mogelijk publiek te laten genieten van betaalbare muziek.

Voor een plaats als Koningslust is het gewoon zaak om te proberen jong en oud amusement te bieden. Zou je b.v. een popgroep laten aantreden, dan zou de jeugd beslist aan haar trekken komen,

maar de ouderen zullen er geen goed woord voor over hebben. Voor de organisatie is het beslist niet altijd even gemakkelijk geweest om de juiste orkesten aan te trekken. Veelal zijn ze gespecialiseerd; ofwel in dansmuziek ofwel in discomuziek.

Misschien is het interessant een greep te doen uit de groepen die in die 15 jaar fanfarefeesten op het podium stonden. Les Amies, Accordeonette, Heikrekels, de Walkers, Dandies, New Four en de Vrijbuiters zijn er enkelen. Tot 1983 stijgen de omzetten en opbrengsten telkenjare. Vanaf 1983 wordt het minder.

Naast alle leden van fanfare en drum-

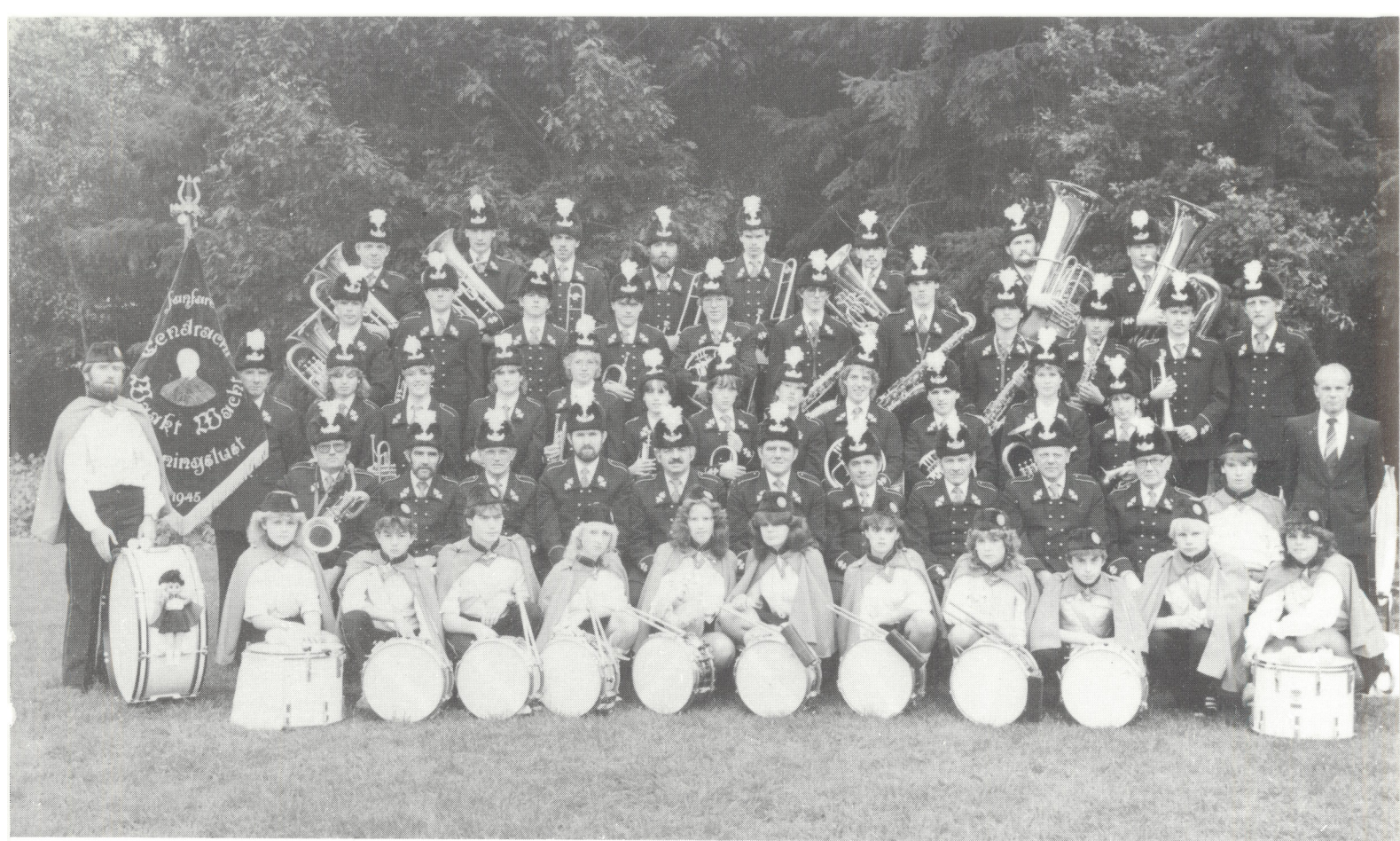

Er moet wel gewerkt worden.

band kunnen we gelukkig over een aantal mensen beschikken die zich een of meerdere avonden gratis beschikbaar stellen om mee te helpen. Erg gewaardeerd wordt deze hulp want alleen met eigen leden zouden we het erg moeilijk krijgen. Telkenjare worden er werkljsten gemaakt met een taakverdeling. Gemiddeld staan op zo'n lijst 215 namen. Ieder wordt geacht vijf uur te werken wat neerkomt op ruim 1000 werkuren. Voorbereidingen, opbouwen en afbreken niet inbegrepen.

Voor 1985 doet zich echter een probleem voor. Fanfare St. Caecilia uit Helden heeft besloten het tweede weekend van de Parkfeesten op dezelfde dagen te houden als de Fanfarefeesten. Het zal beslist een harde dobber worden voor de Fanfarefeesten maar mogelijk komen de mensen toch naar Koningslust als was het alleen maar omdat de Fanfarefeesten erg grote faam hebben verworven als gezellig dorpsfeest.

Drumband en fanfare anno 1985.

Epiloog

Diverse zaken zijn er aan de orde gekomen in dit verhaal over 40 jaren fanfare in Koningslust. Veel dingen hebben misschien niet de aandacht gekregen die ze verdienden. Het is echter niet de bedoeling geweest om alles en iedereen in dit verhaal te vermelden. Plaatsruimte en tijdgebrek zijn hiervan de oorzaken. Bovendien zou het verhaal er niet boeiender op zijn geworden.

In die 40 jaar heeft onze fanfare bewezen in een behoefte te voorzien. Die behoefte bestaat niet alleen uit een aantal leden en bestuursleden die zich graag met muziek bezig houden. Die behoefte bestaat in onze gehele gemeenschap als er iets te vieren valt, want dan is de fanfare en of drumband aanwezig om met muziek extra cachet te geven aan deze gebeurtenis. Of dat nu de intocht van St. Nicolaas is, een receptie van een zustervereniging of een kerstconcert; de fanfare is present.

Al die zaken die in dit boek beschreven zijn, zijn mogelijk gemaakt door in feite maar een ding: de wekelijkse repetitie-avond. Dat is het hart van onze vereniging, daar ligt de kern. Dat ruim 50 blazers en drummers iedere maandagavond de tijd vrijmaken om met elkaar, onder leiding van Louis Roefs en Hub van Eijk, te repeteren, dat maakt het mogelijk dat onze vereniging zo'n wezenlijke rol speelt in onze Koningsluster gemeenschap. Voor U, Koningslustenaren, is dat zo gewoon;

U staat er nauwelijks bij stil.

Ja, als er grote successen gevierd worden dan bent U massaal aanwezig om met ons te juichen en bent U er trots op in Koningslust zo'n korps te hebben. Maar verder ... bij een concert; laat U dan ook eens zien, kom bij een straatoptreden naar buiten, leef mee want uiteindelijk is het uw fanfare en niet die van een aantal leden of bestuursleden.

Koningslust ben zuinig op Uw fanfare.
Nog vele jaren !

Frans Koch

Een idyllisch plaatje uit 1967. Fanfare, misdienaars, bruidjes en neomist Toon Hermans onder de laan van de Koningstraat.

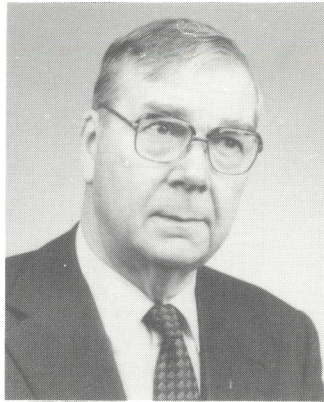

Muziek- en sportvrienden

Als U dit leest, is het 40-jarig jubileum zeer nabij. Toen het feestcomité gevormd werd, was het nog erg vroeg, wat erg goed was, want er kwam toch meer werk op ons af dan was voorzien. Daarom past mij als voorzitter van genoemde commissie een welgemeend en hartelijk woord van dank aan alle commissie-leden. Door gezamenlijk enthousiast en hard te werken, bleef het toch plezierig. Als eenieder die bij dit feestgebeuren en bij de verenigingen betrokken is een zelfde enthousiasme toont, zal dit een waar feest worden en zullen we met zijn allen nog veel plezier beleven aan fanfare en voetbalclub.

H. Boots
(voorzitter
feestcomité)

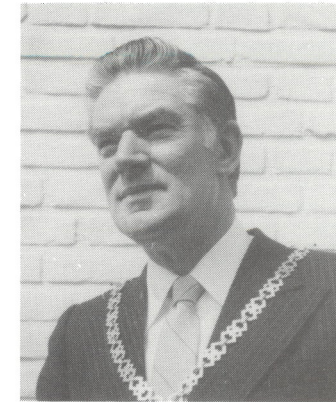

Samen feest

Op het einde van een bepaalde periode is er feest. In dit geval 40 jaar "E.M.M." en 40 jaar R.K.V.V. "GONA". Daarom is er feest. Samen. De "oogst" van 40 jaren vieren. Wat die "oogst" was, vindt U elders in deze jubileum-uitgave. "Vruchten" van cultuur en sport, kundig en vaardig opgebracht. Omdat je ervan houdt, omdat je recreatief bezig wilt zijn, omdat discipline nooit weg is. Mensen doen aan muziek, mensen zoeken de sport. Zij storten zich op creativiteit om anderen iets te bieden. Zo zijn ze de moeite waard. Voor elkaar, niet om de prestaties, maar om de ander. Met af en toe een feestelijke pauze. Zoals nu. Om daarna weer verder te gaan. Nieuw te oogsten. Zoals wanneer de oude bladen vallen, het nieuwe groen alweer in de knoppen zit.

Proficiat en een goede toekomst.

Pastoor J. van Kempen

40 jaar

Het leven begint pas bij veertig
.....zegt men wel eens.

Dat geldt niet alleen voor een mensenleven maar ook voor het leven van een vereniging. Wanneer men 4 x 10 jaren achter de rug heeft, betekent dat een brok ervaring en opgedane wijsheid. Koningslust bezit in April 1985 een tweektal diep in die gemeenschap gewortelde verenigingen die bovenbedoelde rijke verzameling ervaring en wijsheid én .... dienstbaar zijn aan de eigen leefgemeenschap. Muziek én sport in Koningslust zijn begrippen die respectievelijk door de fanfare "Eendracht maakt macht" en de V.V. Koningslust worden uitgedragen en die door deze gemeenschap als onmisbaar worden ervaren.

Koningslusters van het eerste en van het laatste uur hebben daar alle zorg aan besteed en doen dat nóg. Ups en downs, vreugde en teleurstelling zijn in die 4 x 10 jaren te vinden, maar deze wisselingen zijn eigen aan veertig jaren in een mensenleven en dus ook aan een vereniging van mensen. Erkentelijkheid mijnerzijds voor dat zorgdragen voor muziek en sport in dat Koningslusterige kerkdorp, daar aan die Middenpeelweg, een plek waar Muziek in zit, een plek waar Koning Voetbal lustig rolt, een plek waar het leven goed is.

ORGANISATIE-COMITE

Van links naar rechts:

Hay Janssen, Jac Berkers, Jos van de Munckhof, Hay Boots, Jan Zelen, Sjeng Lormans, Jan Schers.

Feestprogramma

- Vrijdag 19 april : - Heilige Mis
- Feestavond
- Zaterdag 20 april : - Drumbandfestival
- Receptie Fanfare
- Zondag 21 april : - Concert
- Donderdag 25 april: - Bejaardendag
- Vrijdag 26 april : - Receptie voetbalvereniging
- Zaterdag 27 april : - Veteranen voetbaltoernooi
- Huldigingswedstrijd GONA-oud intern.
- Reünie
- Zondag 28 april : - F-jeugdvoetbaltoernooi
- Dinsdag 30 april : - Spellenmiddag
- Kindervoorstelling
- Disco-avond

Dankzij...

Deze uitgave is tot stand gekomen mede dankzij de financiële bijdrage van :

Taxibedrijf Henk Bakker, Panningen
Sporthuis de Bruyn, Panningen
Drankenhandel Citadel, Arcen
Tuincentrum Cox-Lenders, Panningen
Dresser Europe S.A., Panningen
de Gouden Leeuw Drukkerij, Panningen
Hermans Sport, Maasbree
Hermans Zelfbediening, Koningslust
Fa. Jan Jacobs en Zn., Panningen
Herm Joosten Electro B.V., Panningen
Friture Joosten, Koningslust
Café-Bar-Dancing Juliana, Koningslust
Gewasbescherming Jan Mertens, Baarlo
Int. tentenverhuurbedrijf Neptunus, Kessel
Café-Restaurant de Poorter, Koningslust
RABO-bank, Helden en Panningen
Hans Smedts Zuivelhandel, Koningslust
Autobedrijf L. Snijders, Koningslust
Plantenkwekerij Tielen, Egchel
Verhaegh muziek, Panningen
WERU-znic te Maasbree
Zephyr B.V., Panningen

Vier die 40ste verjaardag
.....van deze prachtige tweeling.
Vier die verjaardag terugblikkend met dankbaarheid en vooruitziend met de wens dat wáár moge blijven (al zullen ook dan weer wat op- en neer-gangetjes er in zitten)
: muziek in Koningslust, een lust voor het oor
voetbal in Koningslust, een lust voor het oog.

Mijn wens,

J. van 't Hooft,
burgemeester

Colofon

Verhaal Fanfare :

Frans Koch

Verhaal GONA :

Wim Berkers
Jan Schers

Typewerk :

Riet Klaessen
Arnold Koch
Jos v.d. Munckhof

Vormgeving omslag :

Ad Eight

Vormgeving binnenwerk :

Frans Koch

Druk :

de Gouden Leeuw drukkerij B.V.